

การศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการ การวัดผลเชิงคุณภาพและเครือข่ายของธุรกิจ
ที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการ
รายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

A Study of Entrepreneurial Characteristics, Key Success Factor, and
Business Social Networking Affecting Thai Entrepreneurs Ability: Case of
(Start-up) Entrepreneurs in Bangkok Metropolitan Area

การศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการ การวัดผลเชิงคุณภาพและเครือข่ายของธุรกิจ
ที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการรายใหม่
(Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

A Study of Entrepreneurial Characteristics, Key Success Factor, and Business Social
Networking Affecting Thai Entrepreneurs Ability: Case of (Start-up) Entrepreneurs in
Bangkok Metropolitan Area

วีรภัทร นรเศรษฐ์กุล

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2561

© 2563

วีรภัทร นรเศรษฐกุล

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง การศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการการวัดผลเชิงคุณภาพ และเครือข่ายของธุรกิจที่มีผล
ต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการรายใหม่
(Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย วีรภัทร นรเศรษฐ์กุล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทินันท์ พรหมสุวรรณ)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิศสุภา ปัจฉิมสวัสดิ์)

(อาจารย์วิรัตน์ รัตตากร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

1 กุมภาพันธ์ 2563

วีรภัทร นรเศรษฐีกุล. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, กุมภาพันธ์ 2563, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

การศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการ การวัดผลเชิงคุณภาพ และเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร (50 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ ดร. สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา มีดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นด้านความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านการวัดผลเชิงคุณภาพที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร 4) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านปัญหาด้านปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมงาน “SME One fest 2018” ทั้งหมด 150 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมานคือ การทดสอบหาความแตกต่างค่าที (Independent Samples t-test) การทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา พบว่า 1) ปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุและรายได้ที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อระดับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน 2) การวัดผลเชิงคุณภาพ มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และ มุมมองด้านพนักงาน ไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 3) ปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ ด้านเครือข่ายความคิด และด้านสนับสนุนทุน มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่

(Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และด้านเครือข่ายกิจกรรม ไม่มีอิทธิพล ต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมี นัยสำคัญที่ 0.05

คำสำคัญ: ปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล, การวัดผลเชิงดุลยภาพ, ผู้ประกอบการรายใหม่

Norasetteekul, V. M.B.A., February 2020, Graduate School, Bangkok University.
A Study of Entrepreneurial Characteristics, Key Success Factor, and Business Social Networking Affecting Thai Entrepreneurs Ability: Case of (Start-up) Entrepreneurs in Bangkok Metropolitan Area (50 pp.)
Advisor: Assoc. Prof. Suthinan Pomsuwam, Ph.D.

ABSTRACT

The purposes of this research are: 1) to study a personal data that affect toward Thai entrepreneurs ability, 2) to compare Thai entrepreneurs's opinion about personal data including gender, age, marital status, educational level, occupation and income that affect toward Thai entrepreneurs ability 3) To study Key Success Factors that affect toward Thai entrepreneurs ability 4) to study business social networking that affect toward Thai entrepreneurs ability. The samples used in this research were 150 customers of Thai entrepreneurs in "SME One fest 2018" by using purposive sampling method. The basic statistic methods used in this research were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The inferential statistics were independent samples t-test, F-test, One-Way ANOVA, and multiple regression analysis.

From the research has found that 1) the difference between personal characteristics including: age and income affected toward Thai entrepreneurs ability. 2) key success factors that affect toward Thai entrepreneurs ability are financial perspective, internal process perspective and learning and growth perspective except customer perspective had a statistical significant level at the 0.05. 3) Business social networking that affect toward Thai entrepreneurs ability are cognitive network and financial support network except activity network had a statistical significant level at the 0.05.

Keywords: Personal Characteristics, Key Success Factor, New Entrepreneurs (Start-up)

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ ดร. สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่อุทิศเวลาในการแนะนำแนวทางให้คำปรึกษา เอาใจใส่ติดตามการดำเนินการวิจัย และตรวจทานแก้ไขสิ่งที่บกพร่องต่าง ๆ งานวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์และอาจารย์พิเศษทุกท่านที่ได้ช่วยประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางวิชาการ แบ่งปันประสบการณ์ที่ดี ให้คำแนะนำและคำปรึกษาต่าง ๆ ตลอดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ขอขอบพระคุณแรงสนับสนุนและกำลังใจจากบิดา มารดา และทุกคนในครอบครัว ที่ส่งเสริมและผลักดันให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาได้ในครั้งนี้

ท้ายที่สุดนี้ หากมีข้อผิดพลาดหรือขาดตกบกพร่องประการใด ผู้วิจัยต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยเล่มนี้คงมีประโยชน์ไม่มากนักน้อยสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่สนใจศึกษา ประโยชน์และคุณค่าที่ได้จากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บุพการี คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ไว้ ณ ที่นี้

นายวีรภัทร นรเศรษฐ์กุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย	4
1.5 สมมติฐานการวิจัยและวิธีการทางสถิติ	6
1.6 นิยามคำศัพท์	7
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมปริทัศน์	
2.1 ประวัติและความเป็นมาและความสำคัญของกรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย	9
2.2 แนวคิดและทฤษฎีของตัวแปรอิสระ	10
2.3 แนวคิดและทฤษฎีของตัวแปรตาม	15
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	
3.1 ประเภทและรูปแบบวิธีการวิจัย	20
3.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
3.3 กระบวนการและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	24
3.4 สมมติฐานที่ใช้สำหรับงานวิจัย	24
3.5 วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับงานวิจัย	25
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)	26
4.2 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา	
5.1 สรุปผลการวิจัย	33
5.2 การอภิปรายผล	34
5.3 ข้อเสนอแนะ	38
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	43
ประวัติผู้เขียน	50
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1: การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม	23
ตารางที่ 4.1: จำนวนและร้อยละของปัจจัยทางด้านสถานภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ประกอบไปด้วยเพศ อายุ สถานภาพวุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน	26
ตารางที่ 4.2: จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการใหม่ไทย (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลเชิงคุณภาพ	27
ตารางที่ 4.3: จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการใหม่ไทย (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเครือข่ายของธุรกิจ	28
ตารางที่ 4.4: จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่ไทย (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up)	28
ตารางที่ 4.5: เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีระดับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน	29
ตารางที่ 4.6: แสดงสถิติเปรียบเทียบของความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร แยกเป็นรายคู่ของข้อมูลส่วนบุคคล ด้านอายุ และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	30
ตารางที่ 4.7: แสดงความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุ การวัดผลเชิงคุณภาพ (Multiple Regression Analysis)	31
ตารางที่ 4.8: แสดงความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ (Multiple Regression Analysis)	32

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1: กรอบแนวคิดการวิจัย

หน้า

5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

จากการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจในปัจจุบัน มีการส่งเสริมธุรกิจให้คนรุ่นใหม่ที่เพิ่งจบการศึกษา ในช่วงอายุประมาณ 22 ปี ซึ่งมีความต้องการที่จะเป็นเจ้าของกิจการหรือเปิดธุรกิจเป็นของตนเอง มีโอกาสในการเปิดธุรกิจและทางเลือกที่ได้รับความสนใจอย่างหนึ่ง คือ ธุรกิจ (Start-up) ซึ่งถ้าแปลตรงตัวก็คือ การเริ่มต้นธุรกิจด้วยคนไม่กี่คน การหาเงินลงทุนเป็นลักษณะการมองหาหุ้นส่วนทางธุรกิจ (สุชาติ ไตรภพสกุล, 2559) Start-up ถือเป็นธุรกิจที่ได้รับความสนใจมากในปัจจุบันนี้ และได้รับการผลักดันจากหลายภาคส่วนธุรกิจ (Start-up) เป็นวิสาหกิจกลุ่มใหม่ ที่มีการเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว โดยผู้ประกอบการสามารถใช้เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมเพื่อมาประยุกต์ใช้ให้ธุรกิจมีการพัฒนา จึงกลายเป็นวิสาหกิจแห่งอนาคตที่เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ (ณฤทธิ์ วรพงษ์ดี, 2561) และยังเข้ากับยุคไทยแลนด์ 4.0

ถึงแม้ว่าจะมีการเปิดตัวธุรกิจ (Start-up) เป็นจำนวนมากในปัจจุบัน แต่จากงานวิจัยของสุพเนตร แสนเสนา, ธิดาทิพย์ บุตรแสง และกุลยา พัฒนากุล (2560) กล่าวว่า ในยุคแรกธุรกิจ Start-up มีอัตราการล้มเหลวมากถึงร้อยละ 90 อาจเพราะยังไม่มีสมาคมหรือหน่วยงานที่สนับสนุน โดยผลจากการสำรวจในอดีตของ CBInsights พบว่าปัญหาหลัก ๆ ก็คืออย่างแรกผลิตภัณฑ์ไม่มีคุณภาพ ไม่เป็นที่ต้องการของตลาด และไม่มีแผนการตลาดที่ดี อย่างที่สอง คือ ธุรกิจไม่มีทุนเพียงพอในการดำเนินธุรกิจและอย่างที่สอง คือ ความไม่ชำนาญของทีมงานหรือการทำงานที่ไม่สัมพันธ์กัน (“ไขข้อสงสัย Startup”, 2558)

จากปัญหาที่เกิดขึ้นสำหรับธุรกิจ (Start-up) จะต้องดำเนินการแก้ไขโดยการทำความเข้าใจในตัวธุรกิจหรือธุรกิจที่แตกต่างกัน ก็จะเน้นปัจจัยที่แตกต่างกัน แต่หากพิจารณาแล้วการวัดผลเชิงคุณภาพประกอบด้วย 5 ปัจจัยหลัก คือ จังหวะเวลา ทีมงาน แนวคิดใหม่ ๆ แผนธุรกิจ และเงินทุน (สุพเนตร แสนเสนา, ธิดาทิพย์ บุตรแสง และกุลยา พัฒนากุล, 2560) นอกจากต้องเข้าใจในตัวธุรกิจก็ควรที่จะศึกษาในส่วนของผู้ประกอบการ เพราะผู้ประกอบการต้องมีความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะที่ดีในด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้ธุรกิจมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างตรงจุด นำไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจ (วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และวิโรจน์ เจริญลักษณ์, 2558) นอกจากนั้นการทำธุรกิจก็จำเป็นต้องมีการสร้างเครือข่าย เพราะจะช่วยให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้ ดังนั้นควรมีการกระตุ้นให้เห็นความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย (นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์, รังสรรค์ สิงห์เลิศ และสมสงวน ปัสสาโก, 2553)

ทั้งนี้งานวิจัยจะดำเนินการวิจัยโดยใช้ผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) เป็นกรณีศึกษา และจะดำเนินการสำรวจความคิดเห็นกับผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ณ งาน “SME One Fest 2018” จัดขึ้นที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

ผู้วิจัยได้พิจารณาประเด็นของการศึกษาโดยมุ่งเน้นไปที่ความสามารถของตัวผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในประเด็นการศึกษา ดังนี้

1.1.1 ปัญหาด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

จากด้านดังกล่าวได้มีทฤษฎี/แนวคิดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) เรื่องการแบ่งส่วนตลาดตามตัวแปรลักษณะส่วนบุคคล ทั้งนี้งานวิจัยของ ญัฐวุฒิ วิเศษ (2552) ได้ศึกษาพบว่า คุณลักษณะที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และวิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ (2558) ได้ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจพบว่า ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลระดับการศึกษา หรืออายุที่แตกต่างกันก็จะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันด้วย

1.1.2 ปัญหาด้านการวัดผลเชิงดุลยภาพซึ่งประกอบด้วยมุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านพนักงาน มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา

จากด้านดังกล่าวได้มีทฤษฎี/แนวคิดของ ณรงค์ศักดิ์ บุญยมาลิก (2549) ที่กล่าวว่า BSC เป็นระบบการบริหารและประเมินผลงานในองค์กร ซึ่งไม่ใช่เพียงการวัดผล แต่ยังเป็นการกำหนดวิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ ทั้งนี้งานวิจัยของ ชลธิชา ชูสกุลจิต (2559) ศึกษาเรื่อง การนำเทคนิคการวัดผลการดำเนินงานเชิงดุลยภาพไปสู่การปฏิบัติในองค์กร: กรณีศึกษาโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์นมพาสเจอร์ไรส์ นพพร แพทย์รัตน์ (2561) ศึกษาเรื่องการวัดผลเชิงดุลยภาพกับการประเมินขีดความสามารถของบรรษัทภิบาลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนฤมล กิจไพศาลรัตน์ (2550) ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้การวัดผลเชิงดุลยภาพในการบริหารจัดการงานห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.1.3 ปัญหาด้านเครือข่ายของธุรกิจ ประกอบด้วยเครือข่ายความคิด เครือข่ายกิจกรรม และเครือข่ายสนับสนุนทุน

จากด้านดังกล่าวได้มีทฤษฎี/แนวคิดของ สมพันธ์ เตชะอธิก, ปรีชา อูยตระกูล และชินศรีสวัสดิ์ (2537) ทั้งนี้ยังมีงานวิจัยของ วีระพล ทองมา, วินิตรา ลีละพัฒนา และรดาพร ทองมา (2557) ได้ศึกษา เครือข่ายความร่วมมือการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อการจัดการท่องเที่ยวตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สรุปไว้ว่าการสร้างเครือข่ายทำให้เกิดความร่วมมือนำไปสู่การปรึกษาหารือและมีการแก้ปัญหาได้

จากประเด็นปัญหาและเหตุผลที่กล่าวถึง สามารถนำมาจัดทำเป็นแนวทางการศึกษาได้เป็นหัวข้อวิจัยดังนี้ คือ การวิจัยเรื่องการศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการการวัดผลเชิงคุณภาพและเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการการวัดผลเชิงคุณภาพและเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร มีการกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นด้านความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่มีต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านการวัดผลเชิงคุณภาพที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.4 เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การกำหนดขอบเขตของการวิจัยนี้จะอธิบายในประเด็นหัวข้อ ดังนี้

1.3.1 ประเภทและรูปแบบวิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่ใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended Questionnaire) ที่ประกอบด้วยข้อมูลคุณสมบัติส่วนบุคคล ข้อมูลปัจจัยด้านการวัดผลเชิงคุณภาพ ข้อมูลปัจจัยเครือข่ายของธุรกิจ และข้อมูลความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ที่เข้าร่วมงาน “SME One fest 2018” จัดขึ้นที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,100 บุคคล ซึ่งในแต่ละบุคควิจัยได้แจกแบบสอบถามบุคลละ 1 คน จึงเทียบเป็นประชากร 1,100 คน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มประชากรมีจำนวน 1,100 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณด้วย

โปรแกรม G*power ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับความคลาดเคลื่อน \pm 5% ซึ่งได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่าจำนวน 142 คน โดยผู้วิจัยทำการเก็บจริง 150 คน และจะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ที่เข้าร่วมงาน “SME One fest 2018” ในวันที่ 6-9 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2561 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.3.3 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ลักษณะ ดังนี้

1.3.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้
- 2) ปัจจัยการวัดผลเชิงคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านพนักงาน มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา
- 3) ปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ ประกอบด้วยเครือข่ายความคิด เครือข่ายกิจกรรม และเครือข่ายสนับสนุนทุน

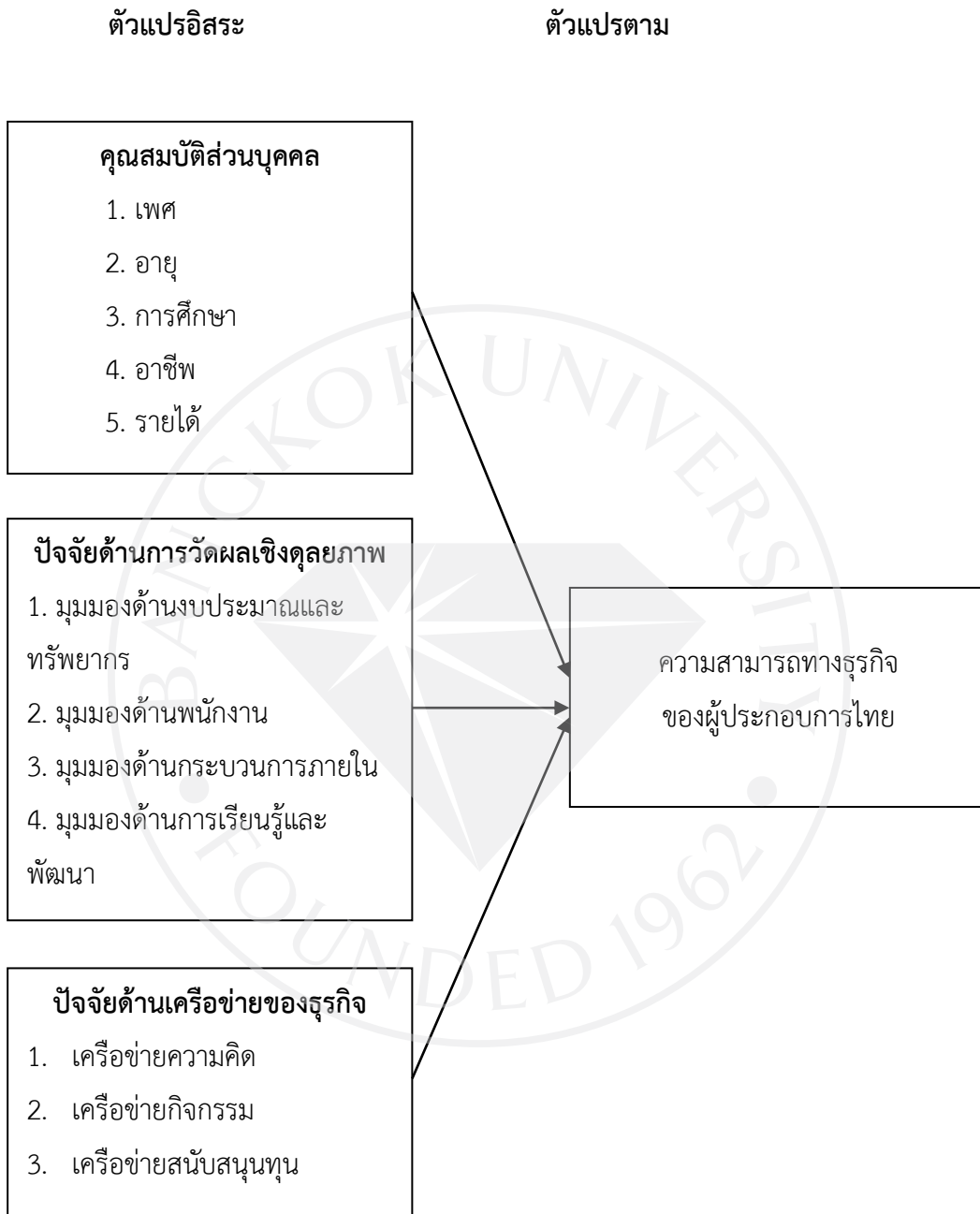
1.3.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ประกอบด้วย

ความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up)

1.4 การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย

การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรอิสระจำนวน 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคลปัจจัยการวัดผลเชิงคุณภาพปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจและตัวแปรตาม คือ ทั้งนี้จะทำการทดสอบในลักษณะตัวแปรเดียว (Univariate Analysis) ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามเป็นรายตัวแปร โดยสามารถอธิบายตามกรอบแนวความคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1: กรอบแนวคิดการวิจัย

1.5 สมมติฐานการวิจัยและวิธีการทางสถิติ

1.5.1 สมมติฐานการวิจัย

การศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการการวัดผลเชิงคุณภาพและเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครมีการกำหนดสมมติฐาน ดังนี้

1.5.1.1 ความแตกต่างของปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีต่อระดับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

1.5.1.2 อิทธิพลของปัจจัยด้านการวัดผลเชิงคุณภาพมุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านพนักงาน มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา มีต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.5.1.3 อิทธิพลของปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ ด้านเครือข่ายความคิด ด้านเครือข่ายกิจกรรม และด้านสนับสนุนทุน มีต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.5.2 วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับงานวิจัย

วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับงานวิจัยนี้สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่

1.5.2.1. การรายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่ง ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.5.2.2. การรายงานผลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งได้แก่ การวิเคราะห์สมมติฐานทั้งสองข้อ โดยใช้สถิติการวิจัย ดังนี้

1) สมมติฐานข้อที่ 1 จะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าที (t-test) ในกรณีการเปรียบเทียบของกลุ่ม 2 กลุ่ม และจะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม จะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของ LSD

2) สมมติฐานข้อที่ 2 จะใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

3) สมมติฐานข้อที่ 3 จะใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

1.6 นิยามคำศัพท์

นิยามคำศัพท์สำหรับงานวิจัยมี ดังนี้

1.6.1 ธุรกิจ (Start-up) หมายถึง วิสาหกิจกลุ่มใหม่ ที่มีการเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว โดยผู้ประกอบการสามารถใช้เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมเพื่อมาประยุกต์ใช้ให้ธุรกิจมีการพัฒนา

1.6.2 ผู้ประกอบการไทย หมายถึง ผู้ริเริ่มทำธุรกิจ หรือบุคคลที่ก่อตั้งองค์กร หาวิธีการดำเนินงานที่มีความเสี่ยงเพื่อสร้างผลกำไรจากการริเริ่มความคิดใหม่ด้วยตนเอง และคอยผลักดันและพัฒนาองค์กรให้เกิดการเติบโต รวมถึงเป็นผู้ที่แสวงหาทุนเพื่อนำมาดำเนินกิจการอีกด้วย

1.6.3 คุณสมบัติของผู้ประกอบการ คือ ลักษณะของแต่ละบุคคล หรือลักษณะทางชีวประวัติของแต่ละบุคคล เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคน ที่ประกอบด้วย อายุ เพศ สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือน เป็นต้น ปัจจัยทั้งหลายเหล่านี้เป็นสิ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและประสิทธิภาพในการทำงาน

1.6.4 ปัจจัยด้านการวัดผลเชิงคุณภาพเป็นการวัดผลการปฏิบัติงานการดำเนินการขององค์กร โดยมีการปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ที่องค์กรวางไว้มากำหนดกรอบให้คณะผู้บริหารให้เป็นวัตถุประสงค์และการวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งกำหนดกรอบเป็นมุมมอง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเงิน ด้านพนักงาน ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

1.6.5 ปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ หมายถึง รูปแบบหนึ่งของการประสานงานของบุคคล กลุ่มหรือองค์กรหลายองค์กรที่ต่างมีทรัพยากรของตนเอง มีเป้าหมายมีวิธีการทำงานและมีกลุ่มเป้าหมายของตัวเอง บุคคล กลุ่ม หรือองค์กรเหล่านี้ได้เข้ามาประสานงานกันอย่างมีระยะเวลาเวลานานพอสมควร

1.6.6 ความสามารถของผู้ประกอบการ คือ ทักษะ หรือความชำนาญในการดูแลธุรกิจของผู้ริเริ่มทำธุรกิจ หรือบุคคลที่ก่อตั้งองค์กร ที่จะใช้ในการดำเนินธุรกิจให้มีการเติบโตในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านงบประมาณ ด้านการจัดการพนักงาน ด้านความรู้ เป็นต้น

ในงานวิจัยนี้ จะวัดปัจจัยทางการตลาดบริการผ่านความคิดเห็นของผู้ใช้บริการบัตรเดบิต โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ คือ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2= ไม่เห็นด้วย 3 = เฉย ๆ 4 = เห็นด้วย และ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับสำหรับงานวิจัยนี้อธิบายได้ ดังนี้

1.7.1 ผลการวิจัยนี้ คาดว่าสามารถนำไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ด้านการตลาดของการทำธุรกิจ (Start-up) ของกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

1.7.2 ผลการวิจัยนี้คาดว่าจะนำไปแก้ไขและปรับปรุงการดำเนินธุรกิจ (Start-up) ของผู้ประกอบการไทย

1.7.3 ผลการวิจัยนี้ คาดว่าจะเป็นแนวทางสำหรับการเป็นตัวอย่างในการพัฒนาในแง่มุมอื่น ๆ นอกเหนือจากด้านคุณสมบัติ การวัดผลเชิงคุณภาพ เครือข่ายธุรกิจ และความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย

บทที่ 2 วรรณกรรมปริทัศน์

งานวิจัยเรื่องการศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการการวัดผลเชิงคุณภาพและเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถอธิบายได้รายละเอียด ดังนี้

- 2.1 ประวัติและความเป็นมาและความสำคัญของกรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีของตัวแปรอิสระ
 - 2.2.1 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล
 - 2.2.2 แนวคิดและทฤษฎีการวัดผลเชิงคุณภาพ
 - 2.2.3 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีของตัวแปรตาม
 - 2.3.1 แนวคิดและทฤษฎีความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติและความเป็นมาและความสำคัญของกรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการการวัดผลเชิงคุณภาพและเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียด ดังนี้

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของการธุรกิจ (Start-up) ในประเทศไทย

นิยามของคำว่า (Start-up) มีผู้ให้ความหมายที่แตกต่างกันใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะนิยามความหมายจากประสบการณ์ส่วนตัวของตน โดย Graham (2012) ผู้บริหารศูนย์บ่มเพาะชั้นนำของ Y Combinatory ของสหรัฐอเมริกาได้ให้ความหมายว่า “A startup is a company designed to grow fast” ธุรกิจสตาร์ทอัพ คือ บริษัทที่มีการการแผนให้เกิดการเติบโตอย่างรวดเร็วหรือเว็บไซต์รวบรวมแหล่งความรู้ด้านการลงทุน คือ Grant (2019) ให้ความหมายว่า “A startup is a company that is in the first stage of its operations” ธุรกิจสตาร์ทอัพ คือ ขั้นตอนระดับแรกของการก่อตั้งบริษัทซึ่งจะเห็นได้ว่าความหมายของ Startup ยังคงไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนว่า แท้จริงแล้ว Startup คืออะไร และมีความหมายครอบคลุมในมิติใดบ้าง

Start-up คือธุรกิจ กิจการที่เริ่มก่อตั้งเพื่อค้นหาโมเดลธุรกิจ (Business Model) ที่ทำซ้ำได้ (Repeatable) และสามารถขยายตัวได้ (Scalable) ถูกสร้างขึ้นโดย Steve Blank ที่โดนตั้งเป็นบิดาแห่งสตาร์ทอัพ ซึ่งเขียนหนังสือที่สร้างแนวคิดเรื่อง Lean (Start-up) ขึ้นมาเล่มแรก ซึ่งเป็นแนวคิดที่

ทำให้นักธุรกิจ นักลงทุน นักการตลาด ผู้ประกอบการ และสื่อมวลชนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ที่ยากจะเปิดธุรกิจเป็นของตนเอง ถึงจะมีแค่ 2 ถึง 3 คนก็สามารถสร้างธุรกิจได้ และที่สำคัญยังเป็นธุรกิจที่มีการเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว โดยผู้ประกอบการสามารถใช้เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมเพื่อมาประยุกต์ใช้ให้ธุรกิจมีการพัฒนา จึงกลายเป็นวิสาหกิจแห่งอนาคต ที่เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ อายุส ยูวี (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ เริ่มต้นทำธุรกิจแบบ (Start-up) อีกทั้ง สุพนตรา แสนเสนา, ธิดาทิพย์ บุตรแสง และกุลยา พัฒนากุล (2560) ศึกษาการวัดผลเชิงคุณภาพของธุรกิจ Startup และ กิติมา หงส์ศิริกาญจน์ (2562) ทำเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำธุรกิจสตาร์ทอัพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย

2.1.2 ความสำคัญของการใช้กรณีศึกษาการทำธุรกิจ (Start-up)

ถึงแม้ว่าจะมีการเปิดตัวธุรกิจ (Start-up) เป็นจำนวนมากในปัจจุบัน แต่จากการศึกษาของ นักวิจัยและผลการสำรวจ พบว่า ในยุคแรกธุรกิจ (Start-up) มีอัตราการล้มเหลวมากถึงร้อยละ 90 อาจเพราะยังไม่มีสมาคมหรือหน่วยงานที่สนับสนุน โดยปัญหาหลัก ๆ ก็คือ อย่างแรกผลิตภัณฑ์ไม่มีคุณภาพ ไม่เป็นที่ต้องการของตลาด และไม่มีแผนการตลาดที่ดี อย่างที่สอง คือ ธุรกิจไม่มีทุนเพียงพอ ในการดำเนินธุรกิจและอย่างที่สาม คือ ความไม่ชำนาญของทีมงานหรือการทำงานที่ไม่สัมพันธ์กัน

จากปัญหาที่เกิดขึ้นสำหรับธุรกิจ (Start-up) จะต้องดำเนินการแก้ไขโดยการทำความเข้าใจ ในตัวธุรกิจ โดยการวัดผลเชิงคุณภาพของธุรกิจ ประกอบด้วย 5 ปัจจัยหลัก คือ ระยะเวลา ทีมงาน แนวคิดใหม่ ๆ แผนธุรกิจ และเงินทุน นอกจากต้องเข้าใจในตัวธุรกิจ ก็ควรจะศึกษาในส่วนของผู้ประกอบการ นอกจากนั้นการทำธุรกิจก็จำเป็นต้องมีการสร้างเครือข่าย เพราะจะช่วยให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้ ดังนั้นควรมีการกระตุ้นให้เห็นความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย

2.2 แนวคิดและทฤษฎีของตัวแปรอิสระ

2.2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล

ในส่วนของทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล Hom & Gaertner (2000) อ้างใน อุมพร บุญทอง (2560) มีแนวคิดที่เบื้องหลังของบุคคล หรือลักษณะทางชีวประวัติของแต่ละบุคคล เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคน ที่ประกอบด้วย อายุ เพศ สถานภาพ อาชีพ เป็นต้น ปัจจัยทั้งหลายเหล่านี้เป็นสิ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและประสิทธิภาพในการทำงาน และศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลเป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์ อาทิ อายุ เพศ สถานภาพทางครอบครัว รายได้ ระดับการศึกษา เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อมูลที่ใช้ในการคัดเลือกบุคคลากรเข้ามาทำงานในองค์การ โดยคุณสมบัติทางด้านประชากรศาสตร์ จะเป็นตัววัดถึงระดับความรู้ความสามารถของพนักงาน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะมีอิทธิพลและส่งผลต่อการปฏิบัติงาน โดยมีตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล

นอกจากนี้ยังมีการวิจัยของ วันวิสาข์ โศภพรหมอนันต์ และวิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ (2558) ได้ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ อีกทั้ง อุมภาพร บุญทอง (2560) การศึกษาปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล ปัจจัยกระบวนการความรู้ความเข้าใจ และปัจจัยกระบวนการทำงาน ที่มีผลต่อความพร้อมของนักบัญชีไทยเพื่อการรองรับเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy): กรณีศึกษานักบัญชีไทยในองค์กรธุรกิจ เขตกรุงเทพมหานคร และภคติน ชลิตาภรณ์ (2557) ได้ศึกษาการศึกษาปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล ความเครียดและแรงจูงใจในการทำงานที่มีต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน Technology Association จำกัด

2.2.1.1 ความหมายของปัจจัยส่วนบุคคล

พรทิพย์ วรกิจโกคาทร (2529) กล่าวถึงความหมายของประชากรศาสตร์ว่า คือ ลักษณะของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน โดยความแตกต่างนั้นจะส่งผลต่อการสื่อสาร

ปรมะ สตะเวทิน (2539) ประชากรศาสตร์ หมายถึง ลักษณะของบุคคล หากบุคคลมีลักษณะประชากรศาสตร์ที่ต่างกัน จะมีลักษณะทางวิทยาที่แตกต่างกันด้วย

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539) กล่าวถึง ปัจจัยส่วนบุคคล ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การใช้ชีวิตประจำวัน การตัดสินใจ การทำงาน อิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลในด้านต่าง ๆ เช่น อายุ สถานะครอบครัว อาชีพการทำงาน โอกาสทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา และการดำเนินชีวิต ซึ่งมีการจำแนกได้ ดังนี้

1) อายุ (Age) หมายถึง การแบ่งกลุ่มอายุ บุคคลที่มีอายุแตกต่างกัน เช่น อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี อายุ 21-30 ปี อายุ 31-40 ปี 41-50 ปี อายุ 51-60 ปี อายุ 60 ปีขึ้นไป เป็นต้น การแบ่งกลุ่มอายุจะช่วยให้ทราบว่าส่วนใหญ่แล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุเท่าไร

2) วงจรชีวิตครอบครัว คือ การใช้ชีวิตประจำวันของบุคคลหนึ่ง จะมีวงจรอยู่ 9 ขั้น นั่นคือ ขั้นที่ 1 โสด เป็นช่วงที่มีภรรยาหรือสามี มักจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นวัยเรียนหรือเริ่มต้นทำงาน ขั้นที่ 2 สมรส เป็นช่วงที่วัยหนุ่มสาวเริ่มการสมรส แต่ยังไม่มียุติขั้นที่ 3 ครอบครัวมีบุตร ที่คนเล็กอายุต่ำกว่า 6 ปี ขั้นที่ 4 ครอบครัวที่มีลูกคนเล็กอายุ 6 ปี หรือมากกว่า 6 ปี ขั้นที่ 5 ครอบครัวที่มีบุตรโตแล้ว แต่บุตรยังไม่แต่งงาน ขั้นที่ 6 ช่วงที่บุตรแยกจากครอบครัวขั้นที่ 1 แต่บิดามารดายังทำงานอยู่ ขั้นที่ 7 ช่วงที่บุตรแยกจากครอบครัวขั้นที่ 2 บิดามารดาเกษียณแล้ว ขั้นที่ 8 ผู้ที่อยู่คนเดียว เนื่องจากฝ่ายหนึ่งเสียชีวิตหรือหย่าขาด แต่ยังทำงานอยู่ และขั้นที่ 9 ผู้ที่อยู่คนเดียว เนื่องจากฝ่ายหนึ่งเสียชีวิตหรือหย่าขาด แต่ออกจากงานแล้ว เป็นช่วงที่ควรได้รับการเอาใจใส่มากเป็นพิเศษ

3) อาชีพ คือ การประกอบกิจการ หรือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่ให้ได้มาซึ่งผลตอบแทน และผลตอบแทนอาจมีความแตกต่างกันไปตามอาชีพ

4) โอกาสทางเศรษฐกิจ หรือรายได้ (Income) คือ ผลตอบแทนที่ได้จากการทำงาน มีความแตกต่างกันไปตามกิจการหรืองานที่ทำ

5) การศึกษา (Education) คือ ระดับของการเรียนรู้ตามหลักสูตร โดยระดับการศึกษาสามารถแบ่งได้ดังนี้ ระดับอนุบาล ระดับประถม ระดับมัธยม ระดับอุดมศึกษาที่ประกอบด้วย ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

2.2.2 แนวคิดและทฤษฎีการวัดผลเชิงดุลยภาพ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสำหรับการวัดผลเชิงดุลยภาพ Kaplan & Norton (1996) กล่าวว่า การวัดผลเชิงดุลยภาพ เป็นชุดในการวัดผลการทำงานที่มีส่วนในการกำหนดขอบเขตของการวัดผลระบบการทำงาน และการบริหารกลยุทธ์ที่มีเนื้อหาครอบคลุมทุกประเด็น เป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยในการเปลี่ยนแปลงพันธกิจ (Mission) และกลยุทธ์ (Strategy) ตัวเลขที่ได้จากการวัดผลการทำงานจะครอบคลุมด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน โดยแบ่งตัวชี้วัดออกเป็น 4 มุมมอง ได้แก่ มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านลูกค้า (ด้านพนักงาน) มุมมองด้านกระบวนการภายในองค์กร และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา แทนที่จะมองในด้านที่เกี่ยวกับการเงินด้านเดียว

ในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ชลธิชา ชูสกุลจิต (2559) ศึกษาเรื่อง การนำเทคนิคการวัดผลการดำเนินงานเชิงดุลยภาพไปสู่การปฏิบัติในองค์กร: กรณีศึกษาโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์นมพาสเจอร์ไรส์ นพพร แพทย์รัตน์ (2561) ศึกษาเรื่อง การวัดผลเชิงดุลยภาพกับการประเมินขีดความสามารถของบรรษัทภิบาลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และนฤมล กิจไพศาลรัตน์ (2550) ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้การวัดผลเชิงดุลยภาพในการบริหารจัดการงานห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวัดผลเชิงดุลยภาพมี ดังนี้

2.2.2.1 ที่มาของการวัดผลเชิงดุลยภาพ

การวัดผลเชิงดุลยภาพ คือ การวัดผลการดำเนินการขององค์กร ตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน โดยมีการปรับในส่วนของพันธกิจ วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ และนำมากำหนดเป็นกรอบขององค์กร และให้ผู้บริหารใช้เป็นตัวกำหนดวัตถุประสงค์และใช้ในการวัดผลการทำงาน กรอบดังกล่าวมีการแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านลูกค้า (ด้านพนักงาน) มุมมองด้านกระบวนการภายในองค์กร และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา โดยมีการจัดทำเป็นตาราง ในแต่ละมุมมองต้องมีการกำหนดรายละเอียดไป 4 รายการ ได้แก่ เป้าหมาย การริเริ่ม วัตถุประสงค์ และการวัดผล เพื่อใช้เป็นขอบเขตในการบริหารงานในองค์กรและใช้ในการประเมินผลการทำงาน และเพื่อให้มีความสัมพันธ์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ขององค์กร

การวัดผลเชิงดุลยภาพประกอบด้วยมุมมอง 4 ด้าน คือ มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านลูกค้า (ด้านพนักงาน) มุมมองด้านกระบวนการภายในองค์กร และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา โดยในแต่ละด้านนี้ จะมีตัวชี้วัดที่สำคัญ หรือ Key Performance

Indicators (KPIs) เพราะเป็นการวัดผลที่มีความสัมพันธ์กัน โดยรายละเอียดของแต่ละมุมมอง ชลธิชา ชูสกุลจิต (2559) ได้อธิบายเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1) มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร (Financial Perspective) เป็นด้านที่กล่าวถึงตัวเลขเรื่องการเงิน มีวัตถุประสงค์ 2 ด้าน คือ การลดลงของต้นทุน และการเติบโตของรายได้ หรือการเพิ่มขึ้นของผลผลิต ซึ่งเกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ให้ได้มากที่สุด องค์กรจึงต้องกำหนดว่าจะมีแนวทางอย่างไรให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ตัวชี้วัด (KPI) ที่สำคัญสำหรับมุมมองนี้ มีตัวอย่างเช่น การเพิ่มขึ้นของรายได้ กำไรที่เพิ่มขึ้นหรือการลดลงของต้นทุน

2) มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) เป็นข้อมูลจากฝั่งลูกค้า ที่เป็นประโยชน์กับการปรับกลยุทธ์ ในการดำเนินธุรกิจ จะต้องรู้เท่าทันคู่แข่ง เพราะปัจจุบันทุกองค์กรต่างให้ความสำคัญกับลูกค้า และต้องการได้ข้อมูลจากลูกค้าโดยตรง เห็นได้จากตารางแผนลูกค้าสัมพันธ์ หรือที่เรียกว่า Customer Relationship Manager: CRM เพื่อให้ธุรกิจได้ลูกค้าเพิ่มขึ้นและสร้างสัมพันธ์ที่ดีระยะยาวกับลูกค้า โดยเน้นการสร้าง ความพึงพอใจ ความประทับใจ ในสินค้าและบริการในเรื่องของมาตรฐาน ความรวดเร็ว คุณภาพสินค้าและบริการ ตัวชี้วัด (KPI) ของด้านมุมมองด้านลูกค้า เช่น การรักษาลูกค้าเก่า ส่วนแบ่งในตลาด การทำให้ลูกค้าพึงพอใจ เป็นต้น แต่ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษากับพนักงานภายในองค์กร จึงได้ศึกษาในมุมมองด้านพนักงาน หรือมุมมองของลูกค้าภายในองค์กร (Internal Customer) ซึ่งหมายความถึงบุคลากรภายในองค์กร หรือในที่นี้คือพนักงานภายในบริษัทเอกชน

3) มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) คือ กระบวนการต่างๆภายในองค์กรที่ใช้เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับพนักงาน บุคลากรต่าง ๆ รวมไปถึง การสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้าด้วย เป็นการบริหารภายในองค์กร เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับองค์กรมากขึ้น ส่วนตัวชี้วัด (KPI) ประกอบไปด้วย ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน วงจรเวลาในการทำงาน และกระบวนการขนส่ง เป็นต้น

4) มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective) เป็นมุมมองของการพัฒนาองค์กรในอนาคต ที่มักจะเน้นในเรื่องของการพัฒนาทรัพยากรบุคคลภายในองค์กร ประกอบไปด้วย ความสามารถของบุคลากร การพัฒนาทักษะ อัตราการลาออกของพนักงาน และทัศนคติของพนักงานที่มีต่อองค์กร

2.2.3 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ

2.2.3.1 ความหมายของเครือข่าย

Mitchell (1987) ได้ให้ความหมายว่า เครือข่าย หมายถึง กลุ่มที่มีการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์กันทางตรงและทางอ้อม ระหว่างบุคคลต่อบุคคลที่อยู่รอบข้าง ความสัมพันธ์นี้สามารถอธิบายได้ถึงพฤติกรรมบุคคลในเครือข่าย จึงมักจะใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาพฤติกรรมและ

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ Starkey (1997) ได้ให้ความหมายของคำว่า “เครือข่าย” ดังนี้ (Network) คือ กลุ่มของปัจเจกชน หรือกลุ่มองค์กรที่รวมกลุ่มกันโดยสมัครใจ โดยมีการตกลงในการแลกเปลี่ยนข้อมูล แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน ในขณะที่ภายในองค์กรก็ยังมีการทำงานอย่างเต็มที่ ซึ่งก็หมายถึงเครือข่ายไม่ได้มีผลต่อการปกครองตนเอง และความเป็นอิสระของสมาชิก

ในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ชัญญาภัค หล้าแหล่ง, เชษฐ ใจเพชร และ วิชชุดา เอื้ออารี (2561) การสร้างเครือข่ายทางธุรกิจกับความได้เปรียบทางการแข่งขันของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดชุมพร อีกทั้ง พนารัช ปริดาภรณ์ และสุภาวดี เหล่าฤทธิรัตน์ (2561) ศึกษาการสร้างเครือข่ายธุรกิจที่มีศักยภาพ: กรณีศึกษาเครือข่ายเครื่องนุ่งห่มและเสื้อผ้าในต่างประเทศ และสหัสส์ อภินิหาร, นิสาวรรณ ทองมี, อมรรัตน์ อ้อยแจ้, กาญจน เย็นสรง, วิไล พงษ์เฉลิม, สมฤทัย ศรีอนันต์ และคณะ (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่องแนวทางการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจท่องเที่ยวของตลาดนำลำพญา: การวิจัย ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

นักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า เครือข่าย (networks) หลายความหมาย หากพิจารณาในความหมายภาษาอังกฤษ Net หมายถึงตาข่าย และ Work หมายถึงการทำงาน เมื่อนำคำทั้งสองมารวมกัน จึงหมายถึงรูปแบบของการทำงานที่มีการประสานงานของบุคคล หรืออาจเป็นรูปแบบของการทำกิจกรรมร่วมกันของแต่ละองค์กร ที่มีทรัพยากรเป็นของตนเอง มีเป้าหมายเป็นของตนเอง ซึ่งบุคคลหรือองค์กรจะมีการประสานงานกันเป็นระยะเวลานาน ถึงจะไม่มีกิจกรรมร่วมกัน แต่ก็ยังมีการสานสัมพันธ์ไว้ ในยามที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องการความช่วยเหลือจากกลุ่มอื่น ๆ ก็สามารถติดต่อกับเครือข่ายได้ (งามเนตร จริงสูงเนิน, 2538)

จากการศึกษาเกี่ยวกับเครือข่าย พบว่า มีการแบ่งรูปแบบและประเภทของเครือข่าย ออกเป็นรูปแบบต่าง ๆ ตามการทำงานและกิจกรรมที่เกิดขึ้น ซึ่งการจัดประเภทของเครือข่ายไม่จำเป็นต้องเหมือนกันหรือต่างกัน แต่ขึ้นอยู่กับความเข้าใจในการแบ่งประเภท โดยการจัดแบ่งประเภทสามารถแบ่งได้หลายแบบ Bolssevain (1974) อังใน ปารีชาติ วลัยเสถียร (2546) ได้อาศัยระยะห่างทางสังคม (Social Distance) เป็นเกณฑ์ในการกำหนด โดยเสนอว่า เกณฑ์ในการกำหนดเครือข่ายทางสังคม แบ่งออกเป็น 3 ปริมาณพล ประกอบด้วย ปริมาณพลแรกประกอบด้วยบุคคลใกล้ชิดกับบุคคลศูนย์กลางที่สุด ได้แก่ พี่น้อง ญาติ เพื่อนสนิท เรียกได้ว่าเป็นเครือข่ายใกล้ชิด ปริมาณพลที่ 2 คือ เครือข่ายรอง ประกอบด้วย บุคคลต่าง ๆ ที่รู้จักกับบุคคลศูนย์กลาง แต่สนิทน้อยกว่ากลุ่มแรก เช่น เพื่อนฝูง ญาติห่าง ๆ และคนรู้จัก เป็นต้น และปริมาณพลที่ 3 คือ บุคคลที่บุคคลศูนย์กลางไม่รู้จัก แต่สามารถติดต่อโดยตรงกับศูนย์กลางได้โดยผ่านเครือข่ายใกล้ชิด เรียกว่า เครือข่ายขยาย

การจัดแบ่งประเภทและรูปแบบของเครือข่ายดังกล่าว สมพันธ์ เตชะอธิก, ปรีชา อุตระกุล และชิน ศรีสวัสดิ์ (2537) ได้จำแนกประเภทของเครือข่าย จากการศึกษาเครือข่ายผู้นำชาวบ้าน ออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1) เครือข่ายความคิด เป็นเครือข่ายที่เน้นการทำงานด้านใช้ความรู้ ความคิด หรือใช้เทคนิคต่าง ๆ โดยเครือข่ายเหล่านี้เป็นแหล่งที่ทำให้สมาชิกในเครือข่ายได้มีโอกาสในการเผยแพร่ความรู้ของตน ในทางกลับกันองค์กรอื่นก็สามารถนำความรู้ไปใช้ ถือเป็น การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กร ทำให้แนวความคิดมีความชัดเจนขึ้น เครือข่ายความคิดมักเน้นกลุ่มที่มีสถานภาพใกล้เคียงกัน แต่อยู่ต่างถิ่นกันได้รวมตัวกันสร้างเครือข่าย

2) เครือข่ายกิจกรรมเป็นเครือข่ายที่เน้นการช่วยเหลือ ร่วมมือกันในการทำกิจกรรมส่วนมากมักเป็นเครือข่ายภายในชุมชนที่สมาชิกของเครือข่ายอาจเป็นเครือญาติกัน สมาชิกภายในเครือข่ายจะมีการจัดกิจกรรมร่วมกัน และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อาจเป็นในรูปแบบของการจัดกิจกรรมการกุศลร่วมกัน เช่น การร่วมมือกันของหลายองค์กรเพื่อจัดงานวิ่งมาราธอนเพื่อการกุศล เพื่อหาพันธมิตรและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร

3) เครือข่ายสนับสนุนทุน เป็นเครือข่ายที่พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยแก้ปัญหาชุมชน นอกจากความคิดในการวิเคราะห์ในการหาวิธีมาแก้ปัญหาแล้ว เรื่องทุนก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เพราะสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาและแก้ปัญหาให้กับองค์กรได้ สิ่งที่ต้องมีในส่วนของเครือข่ายทุน คือ ที่มาของทุนเพื่อการดำเนินการพัฒนาอาจมาจากการระดมทุนของบุคคลในเครือข่าย

2.3 แนวคิดและทฤษฎีของตัวแปรตาม

2.3.1 แนวคิดและทฤษฎีความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย

2.3.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

ความหมายของผู้ประกอบการตามพจนานุกรมภาษาอังกฤษของอ็อกฟอร์ด (Oxford Dictionary, 1998) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ได้ว่า เป็นผู้พยายามหาวิธีการดำเนินงานที่มีความเสี่ยงเพื่อสร้างผลกำไรจากการริเริ่มความคิดใหม่ด้วยตนเอง และพจนานุกรมอังกฤษได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้ประกอบการหมายถึง บุคคลที่จัดตั้งองค์กรโดยยอมรับซึ่งความเสี่ยงเพื่อให้ได้ผลกำไร ในความหมายนี้จะเน้นตัวบุคคลเป็นหลัก แต่แตกต่างกันในส่วนองบทบาทหน้าที่ และลักษณะของการทำงาน

ปรีชา ทิวะหุด และสุพัชรา มั่นพลศรี (2536) ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งองค์กรขึ้นมาใหม่ หรือเป็นคนที่ริเริ่มกิจการ และคอยผลักดันให้กิจการก้าวหน้าต่อไป และคอยหาแหล่งปัจจัยต่าง ๆ มาเป็นต้นทุนให้แก่องค์กรหรือผู้จัดตั้งองค์กร รวมไปถึงการพัฒนาและการบริหารงาน ที่สามารถยอมรับความเสี่ยงทางกิจการเพื่อผลกำไร (Kuratko & Hodgetts, 1998)

นอกจากนี้ ยังหมายถึงบุคคลที่จัดตั้งองค์การกิจการโดยยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังกำไร เป็นผู้ดำเนินกิจการ และเป็นผู้จัดระเบียบเพื่อกำไรและความพอใจในด้านจิตวิทยา (มุสตี รุมาคม, 2544)

2.3.1.2 ปัจจัยที่ชี้ถึงสิ่งที่เป็นความสามารถหลักของธุรกิจ

จะต้องผ่านเกณฑ์ 3 อย่างต่อไปนี้ คือ

1) คุณค่าต่อลูกค้า คือ สิ่งที่ลูกค้าเห็นว่ามิประโยชน์ คุ่มค่า ดังนั้นจะต้องเสนอสิ่งที่มีคุณค่าต่อลูกค้าอย่างแท้จริง เป็นทักษะที่ทำให้ธุรกิจสามารถส่งต่อประโยชน์ให้แก่ลูกค้า

2) ความแตกต่างจากคู่แข่ง ธุรกิจหนึ่งจะต้องมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง ที่ยากซึ่งการเลียนแบบได้ กล่าวคือความสามารถหลักคือต้องมีความแตกต่าง ระดับความสามารถหลักของบริษัทเป็นสิ่งที่มั่นคงที่สุดเหนือธุรกิจอื่นคือ มีความแตกต่างระหว่างความสามารถที่จำเป็นและความสามารถที่แตกต่าง ต้องไม่เลียนแบบได้ง่าย ๆ แต่ถ้าเป็นความสามารถหลักจะไม่ใช้สิ่งที่มีอยู่ภายในอุตสาหกรรม

3) ต้องพัฒนาเพิ่มได้ ความสามารถหลักของธุรกิจจะเป็นความสามารถเพื่อสร้างให้เกิดผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ในตลาด ถ้าต้องการประเมินความสามารถว่าความสามารถใดที่สามารถพัฒนาได้ ให้พิจารณาจากการที่ผู้บริหารทำงานอย่างหลัก เพื่อหลีกเลี่ยงจากมุมมองที่เน้นการผลิต

บรรพต วีระสัย (2542) ได้เสนอว่า ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของสังคมจะมากหรือน้อย สืบเนื่องมาจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของประชากร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ดังกล่าวจะก่อให้เกิดสภาพจิตใจในลักษณะต่าง ๆ โดยสภาพจิตใจของผู้ประกอบการนั้น มีลักษณะสรุปได้ ดังนี้

1) มีความกล้าได้กล้าเสีย ยอมรับความเสี่ยงได้แบบมีชั้นเชิง และส่งเสริมให้มีการตัดสินใจแบบไม่ลังเล

2) มีความกระตือรือร้นในการทำงานให้สำเร็จ

3) มีความรับผิดชอบและเชื่อมั่นในตนเอง

4) ต้องคำนึงถึงผลการกระทำใด ๆ โดยประเมินออกมาเป็นเงินตรา

5) แสวงหาโอกาสใหม่ และช่องทางการดำเนินธุรกิจอยู่เสมอ ๆ

6) สามารถจัดวางรูปแบบงาน และวางตัวบุคคลในการทำงานได้

นอกจากนี้ ดนัย เทียนพุดม (2532) ได้ระบุปัจจัยที่ใช้ในการประเมินความเป็นผู้ประกอบการได้ ดังนี้

1) ความสามารถทางนวัตกรรม เป็นความสามารถในการแสวงหาช่องทางใหม่ ๆ

2) ความสามารถในการจัดการกับปัญหา เป็นความสามารถในการจัดการกับสิ่งที่ไม่คาดฝัน ผู้ที่มีความสามารถดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับความสามารถในการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถจัดการกับความไม่แน่นอน ให้เป็นระบบระเบียบได้ดี

3) ความปรารถนาความสำเร็จ เป็นแรงผลักดันให้เกิดการทุ่มเทเพื่อบรรลุเป้าหมาย

- 4) ความสามารถวางแผนอย่างสมจริง เป็นแผนงานที่ประกอบไปด้วยเป้าหมายที่ท้าทาย ขณะเดียวกันก็เป็นเป้าหมายที่สามารถคาดคะเนว่าจะสำเร็จได้ด้วย
- 5) เป็นผู้นำที่เน้นเป้าหมายจะใช้ความสามารถของตนเองและผู้ใต้บังคับบัญชา มุ่งไปสู่เป้าหมายหลัก
- 6) ผู้ประกอบการจะรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริง รวมทั้งศึกษาและกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เป็นไปได้
- 7) มีความรับผิดชอบ ผู้ประกอบการเป็นผู้กำหนดเป้าหมาย และตัดสินใจว่าจะใช้ความสามารถที่มีอยู่ทำงานไปในทิศทางใด
- 8) สามารถปรับตัวได้ เป็นความสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ได้ตามสถานการณ์
- 9) เป็นนักจัดการและนักบริการ ผู้ประกอบการจะต้องระบุและจัดกลุ่มพนักงานที่เหมาะสมให้สามารถทำงานประสบความสำเร็จได้ รวมทั้งให้ความสำคัญกับความสามารถของคนและคัดเลือกคนที่เหมาะสมกับงาน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยของ ณัฐวุฒิ วิเศษ (2552) ได้ศึกษาคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา สาขาการเป็นผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า คุณลักษณะที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน Startup เป็นแนวคิดธุรกิจแบบใหม่ที่สอดคล้องกับยุคของไทยแลนด์ 4.0 เป็นธุรกิจที่เกิดขึ้นและเติบโตอย่างรวดเร็วแต่การที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จนั้น ต้องมีปัจจัยหลาย ๆ ด้านผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ธุรกิจ Startup ประสบความสำเร็จมีอยู่หลัก ๆ 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านจังหวะเวลา ปัจจัยด้านทีมงาน ปัจจัยด้านแนวความคิดใหม่ ๆ ปัจจัยด้านแผนธุรกิจและปัจจัยด้านเงินทุน ซึ่งปัจจัยแต่ละด้านก็ขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจ Startup นั้น ๆ ด้วยว่าจะให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านไหนเป็นอันดับแรก ดังนั้นธุรกิจ Startup จะประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องมีหนึ่งใน 5 ปัจจัยนี้เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ธุรกิจ Startup ที่จะประสบความสำเร็จได้ คือ ธุรกิจต้องสามารถตอบโจทย์และแก้ปัญหาได้ตามความต้องการของผู้บริโภคได้

วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และวิโรจน์ เกษภูาลักษณ์ (2558) ได้ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ โดยศึกษาความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้า เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ประกอบการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการร้านค้า และเพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการร้านค้าที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบการ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์ค่าเอฟ และวิเคราะห์ความถดถอยแบบ

พหุคุณเพื่อทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ระดับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านความมีนวัตกรรม ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านความก้าวร้าวในการแข่งขัน ด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และด้านความ ใฝ่ใจในความสำเร็จอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า ด้านความเป็นตัวของตัวเองและด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ของผู้ประกอบการร้านค้าที่มีอายุต่างกัน มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการต่างกัน ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านความก้าวร้าวในการแข่งขันและด้านความใฝ่ใจในความสำเร็จมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการประกอบการ ซึ่งประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยนี้ คือผู้ประกอบการต้องมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทางด้านการบริหารจัดการกรณีศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้การประกอบธุรกิจนั้นมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของลูกค้ามากยิ่งขึ้น และเพื่อให้การดำเนินธุรกิจของตนเองให้ประสบความสำเร็จ

นพพร แพทย์รัตน์ (2561) ศึกษาเรื่องการวัดผลเชิงดุลยภาพกับการประเมินขีด

ความสามารถของบรรษัทภิบาลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า แนวคิดเรื่องการพัฒนาองค์กรสู่ความยั่งยืนจำเป็นต้องใช้แนวคิดของการมีบรรษัทภิบาลมาผลักดันองค์กรให้ประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน ซึ่งบรรษัทภิบาลด้าน IT ถือเป็นส่วนหนึ่ง ที่เริ่มมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นเนื่องจากองค์กรส่วนใหญ่ได้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการองค์กร ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นส่วนสำคัญที่คอยสนับสนุนให้องค์กรพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ ITG Balanced Scorecard ถือเป็นเครื่องมือหนึ่งสำหรับการประเมินว่าองค์กรประสบความสำเร็จหรือไม่ การนำการวัดผลเชิงดุลยภาพเพื่อประเมินความสามารถของบรรษัทภิบาลด้าน IT มาใช้ ประกอบด้วย (1) การประเมินกระบวนการของ ITG (2) การมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับลูกค้า ผู้มีส่วนได้เสียที่เข้ามาใช้ระบบ IT (3) ประสิทธิภาพและระบบบรรษัทภิบาลด้าน IT ของธุรกิจ และ (4) การสร้างความยั่งยืนในระบบบรรษัทภิบาลด้าน IT โดยการเรียนรู้และพัฒนางานด้าน IT อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการมีบรรษัทภิบาลด้าน IT ที่ดีย่อมก่อให้เกิดความสอดคล้องกับการบริหารและการจัดการขององค์กร การดำเนินงานตามกลยุทธ์ เป้าหมายที่องค์กรได้ตั้งไว้ และมุ่งให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัย ชลธิชา ชูสกุลจิต (2559) ศึกษาเรื่อง การนำเทคนิคการวัดผลการดำเนินงานเชิงดุลยภาพไปสู่การปฏิบัติในองค์กร: กรณีศึกษาโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์นมพาสเจอร์ไรส์ เป็นการศึกษาการประเมินผลการทำงาน โดยนำเอาเทคนิค Balanced Scorecard (BSC) มาใช้ในการประเมินผล กับโรงงานผลิตภัณฑ์นม แผนกผลิตผลิตภัณฑ์นมพาสเจอร์ไรส์ ซึ่งในปัจจุบันมีการกำหนดตัวชี้วัดเพียงด้านเดียว คือ ค่าสูญเสีย น้ำนมในกระบวนการผลิต และส่งผลให้องค์กรไม่สามารถมองเห็นปัญหาอื่นได้ งานวิจัยนี้จึงได้มีการนำเอาเทคนิคการวัดผลเชิงดุลยภาพมาใช้ โดยกำหนด

ตัวชี้วัดให้ครอบคลุมทั้ง 4 มุมมอง คือ มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา แล้วประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดนี้ชี้วัด และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวชี้วัดนี้ชี้วัด เพื่อสร้างความเชื่อมโยงของแต่ละตัวชี้วัดเป็นแผนที่ยุทธศาสตร์ งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า เมื่อนำเทคนิค BSC มาประยุกต์ใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานเป็นเวลา 1 เดือน องค์กรกรณีศึกษา สามารถประเมินผลการดำเนินงานได้ครอบคลุมทั้ง 4 มุมมองของ BSC ส่งผลให้ปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินงานถูกแสดงออกมา ซึ่งนำไปสู่การวิเคราะห์แก้ไข ทำให้คะแนนประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมสูงขึ้นจากเดิม

นฤมล กิจไพศาลรัตน์ (2550) ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้การวัดผลเชิงคุณภาพในการบริหารจัดการงานห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งศึกษาในเรื่องการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ การวิเคราะห์และกำหนดตัวชี้วัด พบว่า ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้เป็นหน่วยงานไม่หวังผลกำไร เป็นแหล่งสารสนเทศชั้นนำของประเทศ ผลจากการวิเคราะห์ SWOT พบว่า กลยุทธ์ระดับองค์กรเป็นกลยุทธ์รุกขยาย ส่วนระดับธุรกิจ ได้แก่ การเสริมสร้างการบริหารของห้องสมุด

วีระพล ทองมา, วินิตรา สีละพัฒนา และรดาพร ทองมา (2557) ได้ศึกษา เครือข่ายความร่วมมือการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อการจัดการท่องเที่ยวตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สรุปไว้ว่าการสร้างเครือข่ายทำให้เกิดความร่วมมือ นำไปสู่การปรึกษาหารือและมีการแก้ปัญหาได้

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการ การวัดผลเชิงคุณภาพ และเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร มีระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประเภทและรูปแบบวิธีการวิจัย
- 3.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 กระบวนการและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สมมติฐานที่ใช้สำหรับงานวิจัย
- 3.5 วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับงานวิจัย

3.1 ประเภทและรูปแบบวิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended Questionnaire) ที่ประกอบด้วย ข้อมูลคุณสมบัติส่วนบุคคล ข้อมูลการวัดผลเชิงคุณภาพ ข้อมูลเกี่ยวกับเครือข่ายของธุรกิจและข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามรายละเอียด ดังนี้

3.1.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) มีทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

3.1.1.1 ข้อมูลคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up)

ข้อมูลคุณสมบัติส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยมีระดับการวัด ดังนี้

- 1) เพศ ระดับการวัดตัวแปรแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- 2) อายุ ระดับการวัดตัวแปรแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- 3) สถานภาพ ระดับการวัดตัวแปรแบบเรียงลำดับ (Nominal Scale)
- 4) วุฒิการศึกษา ระดับการวัดตัวแปรแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- 5) ประสบการทำงาน ระดับการวัดตัวแปรแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- 6) รายได้ ระดับการวัดตัวแปรแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

3.1.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลเชิงคุณภาพประกอบด้วยมุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านพนักงาน มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา โดยมีระดับการวัดแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล 5 ระดับ ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2548)

สำหรับการวัดความคิดเห็นมีระดับการวัด ดังนี้

1. เห็นด้วยน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 1
2. เห็นด้วยน้อย	มีค่าคะแนนเป็น 2
3. เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าคะแนนเป็น 3
4. เห็นด้วยมาก	มีค่าคะแนนเป็น 4
5. เห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 5

สำหรับการวัดระดับความคิดเห็นเป็นช่วงคะแนนมีระดับการวัด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21-5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41-4.20	เห็นด้วยมาก
2.61-3.40	เห็นด้วยปานกลาง
1.81-2.60	เห็นด้วยน้อย
1.00-1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.1.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเครือข่ายของธุรกิจ

ข้อมูลเกี่ยวกับเครือข่ายของธุรกิจประกอบด้วย เครือข่ายความคิด เครือข่ายกิจกรรม และเครือข่ายสนับสนุนทุน โดยมีระดับการวัดแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล 5 ระดับ ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538)

สำหรับการวัดความคิดเห็นมีระดับการวัดดังนี้

1. เห็นด้วยน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 1
2. เห็นด้วยน้อย	มีค่าคะแนนเป็น 2
3. เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าคะแนนเป็น 3
4. เห็นด้วยมาก	มีค่าคะแนนเป็น 4
5. เห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 5

สำหรับการวัดระดับความคิดเห็นเป็นช่วงคะแนนมีระดับการวัด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21-5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41-4.20	เห็นด้วยมาก
2.61-3.40	เห็นด้วยปานกลาง
1.81-2.60	เห็นด้วยน้อย
1.00-1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.1.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) โดยมีระดับการวัดแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล 5 ระดับ ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538)

สำหรับการวัดความสำเร็จมีระดับการวัด ดังนี้

1. น้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 1
2. น้อย	มีค่าคะแนนเป็น 2
3. ปานกลาง	มีค่าคะแนนเป็น 3
4. มาก	มีค่าคะแนนเป็น 4
5. มากที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 5

สำหรับการวัดระดับความสำเร็จเป็นช่วงคะแนนมีระดับการวัด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21-5.00	ระดับความสามารถมากที่สุด
3.41-4.20	ระดับความสามารถมาก
2.61-3.40	ระดับความสามารถปานกลาง
1.81-2.60	ระดับความสามารถน้อย
1.00-1.80	ระดับความสามารถน้อยที่สุด

3.1.2 การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity Test) และการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability Test) ของแบบสอบถามแบบสอบถาม (Questionnaire)

3.1.2.1 การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity Test) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วมอบให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

3.1.2.2 การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability Test) เมื่อผู้วิจัยได้แก้ไขแบบสอบถามตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเรียบเรียงเรียบร้อยแล้ว ได้นำแบบสอบถามมาทำการทดสอบความ

นำเชื่อถือ (Reliability Test) โดยทำการแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งได้แก่ผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือโดยการวิเคราะห์ประมวลหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) จากการคำนวณจะต้องได้ค่าความเชื่อมั่นที่มีความน่าเชื่อถือของเครื่องมือมากกว่า 0.7 และจากการคำนวณมีค่าอัลฟาแสดงความเชื่อมั่นของกลุ่มทดลองมากกว่า 0.7 ในทุกด้าน ซึ่งได้ค่ารวมเท่ากับ 0.903 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยมีความน่าเชื่อถือ

ตารางที่ 3.1: การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

ตัวแปร	จำนวนข้อ	ค่าความเชื่อมั่น
มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร	5	0.738
มุมมองด้านพนักงาน	5	0.730
มุมมองด้านกระบวนการภายใน	5	0.785
มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา	5	0.827
การวัดผลเชิงคุณภาพรวม	20	0.896
เครือข่ายความคิด	4	0.743
เครือข่ายกิจกรรม	4	0.785
เครือข่ายสนับสนุนทุน	4	0.914
เครือข่ายของธุรกิจ	12	0.892
รวมตัวแปรต้น	32	0.903
ความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up)	7	0.813

หลังจากนั้นได้แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการศึกษา โดยจะทำการแจกในวันที่ 6 ถึง 9 ของเดือนกันยายน พ.ศ. 2561

3.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมงาน“SME One fest 2018” จัดขึ้นที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ จำนวน 1,100 บุช โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มประชากรมี จำนวน 1,100 บุช ซึ่งในแต่ละบุชผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม บุชละ 1 คน จึงเทียบเป็นประชากร 1,100 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเลือก ตัวอย่างจากประชากรที่เป็นผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมงาน “SME One fest 2018” จัดขึ้นที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ซึ่งคำนวณได้จากโปรแกรม G*Power โดยค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) = 0.0928630 (คำนวณจากค่า Partial R² ของกลุ่ม ทดลอง 30 คน) ค่า $\alpha = 0.05$ และค่าอำนาจการทดสอบ Power = 0.95 ($1 - \beta$, $1 - 0.05 = 0.95$) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำจำนวน 142 คน ผู้ทำวิจัยได้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามทั้งหมด 150 คน ซึ่งตัวอย่างที่ได้นั้น กำหนดวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในวันที่ 6 ถึง 9 เดือน กันยายน พ.ศ. 2561 โดยจะเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.3 กระบวนการและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับกระบวนการและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขต กรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมงาน “SME One fest 2018” ณ การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ทำการเก็บ ข้อมูลแบบสอบถาม

3.3.2 ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ให้กับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการ เก็บข้อมูลแบบสอบถาม เพื่อให้มีความเข้าใจในข้อคำถาม

3.3.3 ทำการแจกแบบสอบถามให้กับผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขต กรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมงาน “SME One fest 2018” โดยมีระยะเวลาในการเก็บแบบสอบถาม 1-2 วัน เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวจัดขึ้นในระยะเวลาที่จำกัด

3.3.4 นำแบบสอบถามที่เก็บได้มาตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามแล้วนำไป วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์

3.4 สมมติฐานที่ใช้สำหรับงานวิจัย

สมมุติฐาน:

H1: ความแตกต่างของปัจจัยคุณสมบัตส่วนบุคคล ด้าน เพศ อายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อระดับความสามารถทางธุรกิจของ ผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

H2: อิทธิพลของปัจจัยด้านการวัดผลเชิงดุลยภาพ ด้านมุมมองด้านงบประมาณและ ทรัพยากร มุมมองด้านพนักงาน มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และ พัฒนา มีต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

H3: อิทธิพลของปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ ด้านเครือข่ายความคิด ด้านเครือข่ายกิจกรรม และด้านเครือข่ายสนับสนุนทุน มีต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.5 วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับงานวิจัย

วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับงานวิจัยนี้แบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่

3.5.1. การรายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5.2 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งได้แก่การวิเคราะห์สมมุติฐานทั้งสองข้อ มีการใช้สถิติการวิจัย ดังนี้

1) สมมุติฐานข้อที่ 1 จะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าที (t-test) ในกรณีการเปรียบเทียบของกลุ่ม 2 กลุ่ม และจะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม จะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของ LSD

2) สมมุติฐานข้อที่ 2 จะใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

3) สมมุติฐานข้อที่ 3 จะใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการการวัดผลเชิงคุณภาพและเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครมีผลการวิจัยที่สามารถอธิบายได้ ดังนี้

4.1 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.1.1 สมมุติฐานข้อที่ 1 ใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าที (t-test) ในกรณี การเปรียบเทียบของกลุ่ม 2 กลุ่ม และจะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธี LSD

4.1.2 สมมุติฐานข้อที่ 2 ใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

4.1.3 สมมุติฐานข้อที่ 3 ใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบถดถอยแบบง่าย (Multiple Regression Analysis)

4.2 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งได้แก่ การวิเคราะห์สมมุติฐานทั้งสามข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัย ดังนี้

4.1 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตารางที่ 4.1: จำนวนและร้อยละของปัจจัยทางด้านสถานภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบไปด้วยเพศ อายุ สถานภาพวุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ-หญิง	68	54.7

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): จำนวนและร้อยละของปัจจัยทางด้านสถานภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ประกอบไปด้วยเพศ อายุ สถานภาพวุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. อายุ 20-30 ปี	85	56.7
3. สถานภาพ-โสด	100	66.7
4. วุฒิการศึกษา-ปริญญาตรี	116	77.3
5. ประสบการณ์ทำงาน	82	54.7
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน-ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท	83	55.3

จากตารางที่ 4.1 สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการไทยรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 มีอายุระหว่าง 20 ถึง 30 ปี ในการตอบแบบสอบถามมากที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพโสดมากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 มีวุฒิมัธยมศึกษาชั้นปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 116คน คิดเป็นร้อยละ 77.30 ประสบการณ์ทำงาน ระหว่าง 1 ถึง 5 ปีมากที่สุด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 54.70 และรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาทมากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30

ตารางที่ 4.2: จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการใหม่ไทย (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลเชิงคุณภาพ

ด้านการวัดผลเชิงคุณภาพ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	แปลผล
1. มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร	4.21	0.430	เห็นด้วยมากที่สุด
2. มุมมองด้านพนักงาน	4.21	0.445	เห็นด้วยมากที่สุด
3. มุมมองด้านกระบวนการภายใน	4.25	0.456	เห็นด้วยมากที่สุด
4. มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา	4.24	0.412	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.22	0.284	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.2 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับด้านการวัดผลเชิงคุณภาพ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.284

ตารางที่ 4.3: จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการใหม่ไทย (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเครือข่ายของธุรกิจ

ด้านเครือข่ายของธุรกิจ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	แปลผล
1. เครือข่ายความคิด	4.06	0.508	เห็นด้วยมาก
2. เครือข่ายกิจกรรม	4.07	0.505	เห็นด้วยมาก
3. เครือข่ายสนับสนุนทุน	3.92	0.725	เห็นด้วยมาก
รวม	4.02	0.439	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 4.3 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับด้านด้านเครือข่ายของธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.439

ตารางที่ 4.4: จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการใหม่ไทย (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up)

ความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	แปลผล
ความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย	4.13	0.517	ระดับความสำเร็จมาก
รวม	4.13	0.517	ระดับความสำเร็จมาก

ตารางที่ 4.4 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับความสำเร็จมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.517

4.2 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

ซึ่งได้แก่การวิเคราะห์ สมมุติฐานทั้งสามข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัย ดังนี้

4.2.1 สมมุติฐานข้อที่ 1 ใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าที (t-test) ในกรณีการเปรียบเทียบของกลุ่ม 2 กลุ่ม และจะใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธี LSD

ตารางที่ 4.5: เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีระดับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ข้อมูลส่วนบุคคล	Df	F	Sig.
1. เพศ	149	1.639	0.072
2. อายุ	149	3.655	0.014*
3. วุฒิการศึกษา	149	1.741	0.179
4. สถานภาพ	149	0.152	0.928
5. ประสบการณ์ทำงาน	149	1.414	0.241
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	149	3.642	0.014*

จากตารางที่ 4.5 สรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพ และ ประสบการณ์ทำงาน ที่แตกต่างกันมีต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการ (Start-up) ในเขต กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และปัจจัยส่วนบุคคลด้านด้านอายุ และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อระดับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4.6: แสดงสถิติเปรียบเทียบของความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร แยกเป็นรายคู่ของข้อมูลส่วนบุคคล ด้านอายุ และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อมูลส่วนบุคคล	F	Sig.	คู่ที่ต่าง
1. อายุ	3.655	0.014*	1. อายุ 20-30 ปี กับ 31-40 ปี 2. อายุ 20-30 ปี กับ 41-50 ปี
2. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	3.642	0.014*	1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท กับ 40,001-70,000 บาท 2. 40,001-70,000 บาท กับ 70,001-100,000 บาท

*นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.6 สรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุแตกต่างกัน 2 คู่ คือ ระดับอายุ 20-30 ปี กับ 31-40 ปี และอายุ 20-30 ปี กับ 41-50 ปี ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน 2 คู่ คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท กับ 40,001-70,000 บาท และ 40,001-70,000 บาท กับ 70,001-100,000 บาท

4.2.2 สมมุติฐานข้อที่ 2 ใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

สมมุติฐานข้อที่ 2: อิทธิพลของปัจจัยด้านการวัดผลเชิงคุณภาพด้านมุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านพนักงาน มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา มีต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครระดับสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.7: แสดงความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุ การวัดผลเชิงคุณภาพ (Multiple Regression Analysis)

การวัดผลเชิงคุณภาพ	สัมประสิทธิ์การถดถอย (Beta)	ค่า t	Sig (P-value)	ลำดับ
1. มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร	0.257	2.983	0.003*	1
2. มุมมองด้านพนักงาน	-0.090	-1.038	0.301	-
3. มุมมองด้านกระบวนการภายใน	0.178	2.037	0.044*	3
3. มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา	0.227	2.642	0.009*	2

$R^2 = 0.192$ F-Value = 8.633 n = 150 P-Value $\leq 0.05^*$

จากตารางที่ 4.7 พบว่า อิทธิพลของปัจจัยด้านการวัดผลเชิงคุณภาพ มีอิทธิพลโดยรวมร้อยละ 19.2 โดยมีปัจจัยด้านมุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร ร้อยละ 25.7 มุมมองด้านกระบวนการภายใน ร้อยละ 17.8 และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา ร้อยละ 22.7 มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ยกเว้นมุมมองด้านพนักงาน ไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

4.2.3 สมมุติฐานข้อที่ 3 ใช้สถิติทดสอบหาความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

สมมุติฐานข้อที่ 3: อิทธิพลของปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ ด้านเครือข่ายความคิด ด้านเครือข่ายกิจกรรม และด้านเครือข่ายสนับสนุนทุน มีต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.8: แสดงความสัมพันธ์แบบถดถอยเชิงพหุปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ (Multiple Regression Analysis)

ปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ	สัมประสิทธิ์การถดถอย (Beta)	ค่า t	Sig (P-value)	ลำดับ
1. ด้านเครือข่ายความคิด	0.400	4.456	0.000*	1
2. ด้านเครือข่ายกิจกรรม	-0.099	-1.440	0.152	-
3. ด้านเครือข่ายสนับสนุนทุน	0.258	2.803	0.006*	2

$R^2 = 0.358$ F-Value = 27.123 N = 150 P-Value = 0.05*

จากตารางที่ 4.2.4 พบว่า อิทธิพลของปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ มีอิทธิพลในภาพรวม ร้อยละ 35.8 โดยมีปัจจัยด้านเครือข่ายความคิด ร้อยละ 40.0 และด้านเครือข่ายสนับสนุนทุน ร้อยละ 25.8 มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ยกเว้นด้านเครือข่ายกิจกรรม

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา

บทสรุปการวิจัยเรื่องการศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการการวัดผลเชิงคุณภาพและ
เครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการ
รายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร มีบทสรุปที่สามารถอธิบาย ได้ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 การอภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยจะนำเสนอใน 2 ส่วน ดังนี้

5.1.1 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่ง
ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
Deviation)

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการ
ไทยรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ
54.7 มีอายุระหว่าง 20 ถึง 30 ปี ในการตอบแบบสอบถามมากที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ
56.70 ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพโสดมากที่สุดจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 มี
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 77.30 ประสบการณ์ทำงาน
ระหว่าง 1 ถึง 5 ปี มากที่สุด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 54.70 และรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือ
เท่ากับ 40,000บาท มากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30

ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มผู้ประกอบการไทยรายใหม่ (Start-up) ในเขต
กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับด้านการวัดผลเชิงคุณภาพ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
ที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.284

ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มผู้ประกอบการไทยรายใหม่ (Start-up) ในเขต
กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับด้านเครือข่ายของธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.439

ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มผู้ประกอบการไทยรายใหม่ (Start-up) ในเขต
กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) มีระดับ

ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.517

5.1.2 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งได้แก่ การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของสมมติฐานทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ที่มีปัจจัยปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล ด้านอายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อระดับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ยกเว้น ด้านเพศ สถานภาพ วุฒิการศึกษา และอาชีพ

สมมติฐานที่ 2 ผลการวิเคราะห์พบว่า อิทธิพลของปัจจัยด้านการวัดผลเชิงคุณภาพ ด้านมุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา มีต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ยกเว้นมุมมองด้านพนักงาน

สมมติฐานที่ 3 ผลการวิเคราะห์พบว่า อิทธิพลของปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ ด้านเครือข่ายความคิด และด้านสนับสนุนทุน มีต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ยกเว้นด้านเครือข่ายกิจกรรม

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่ง ได้แก่ การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของสมมติฐานทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

5.2.1.1 สมมติฐานที่ 1

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ที่มีปัจจัยปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ แตกต่างกันมีต่อระดับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขต กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มผู้ประกอบการไทยรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 มีอายุระหว่าง 20 ถึง 30 ปี ในการตอบแบบสอบถามมากที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพโสดมากที่สุดจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 77.30 ประสบการณ์ทำงาน ระหว่าง 1 ถึง 5 ปี มากที่สุด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 54.70 และรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท มากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30

ผลการวิจัย พบว่า มีเพียงอายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีต่อระดับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน โดยจากการศึกษาอายุแยกรายคู่พบว่า คู่ที่มีความสามารถทางธุรกิจความแตกต่างกัน คือ กลุ่มผู้ประกอบการไทยรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร อายุ 20-30 ปี กับ 31-40 ปี และกลุ่มผู้ประกอบการไทยรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร อายุ 20-30 ปี กับ 41-50 ปี กล่าวคือ ผู้ที่มีอายุต่างกันจะถูกแบ่งแยกไปตามรุ่น Generation โดยในแต่ละรุ่นจะมีความคิดที่แตกต่างกันทำให้การบริหารงานที่แตกต่างกันไปด้วย เช่น กลุ่มคนที่มี Gen X ที่มีอายุประมาณ 40 ปีขึ้นไปจะเป็นกลุ่มที่มีความคิดสร้างสรรค์ยืดหยุ่นปรับตัวได้ง่าย กลุ่มคน Gen Y ที่มีอายุประมาณ 20 ปี จะเติบโตมากับเทคโนโลยี จึงมีความสามารถในการใช้เครื่องมือได้หลากหลาย เป็นต้น ความต่างของอายุเหล่านี้ มีผลต่อประสบการณ์ในการทำงาน ผู้ที่มีอายุมากกว่าอาจมีประสบการณ์มากกว่า ทำให้มีการตัดสินใจที่เด็ดขาดมากกว่าผู้ประกอบการอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และวิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ (2558) ศึกษาหัวข้อ คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุข้อมูลต่างกัน จะมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานเพราะเมื่อผู้ประกอบการมีอายุเพิ่มขึ้น ประสบการณ์ทำงานก็จะยิ่งมากขึ้นไปด้วย ทำให้เมื่อมีอายุและอายุงานมากขึ้นจะทำให้กล้าตัดสินใจ กล้าคิด กล้าทำ มากกว่าผู้ที่มีอายุและประสบการณ์น้อยกว่า และจากการศึกษารายได้ต่อเดือนแยกรายคู่ พบว่า คู่ที่มีความสามารถทางธุรกิจความแตกต่างกัน คือ กลุ่มผู้ประกอบการไทยรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท กับผู้ที่มีรายได้ 40,001-70,000 บาท และผู้ที่มีรายได้ 40,001-70,000 บาท กับผู้ที่มีรายได้ 70,001-100,000 บาท กล่าวคือ รายได้ที่ต่างกันมีผลต่อการบริหารที่ต่างกัน เมื่อมีรายได้มากขึ้น ทำให้สามารถนำเงินมาบริหารธุรกิจได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐภูมิ วิเศษ (2552) ศึกษาคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาการเป็นผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การมีรายได้ต่อครอบครัวที่แตกต่างกัน มีผลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ในลักษณะในเรื่องของความยืดหยุ่นต่อตทน ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านใฝ่ความสำเร็จ ด้านการจัดการกับความล้มเหลว แรงจูงใจและพลัง ความเชื่อมั่นในตนเองการริเริ่ม และความรับผิดชอบ และด้านแสวงหาโอกาส

5.2.1.2 สมมติฐานที่ 2

อิทธิพลของปัจจัยด้านการวัดผลเชิงคุณภาพมุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านพนักงาน มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา มีต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า การวัดผลเชิงคุณภาพ ด้านมุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านพนักงาน มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยเมื่อพิจารณาทางด้านแล้ว พบว่า มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครตามลำดับอธิบายได้ว่า อันดับแรกมุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ของสถานประกอบการ มีความทันสมัย มีอุปกรณ์และสื่อเพียงพอ มีงบประมาณเพียงพอ มีส่วนทำให้ผู้ประกอบการสามารถบริหารงานเสร็จสิ้นไปตามเป้าหมายต่อมา คือ มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา เมื่อทุกคนในองค์กรได้รับการอบรมเพิ่มความรู้ มีสภาพแวดล้อมที่ดีในการทำงาน นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ มีการมอบรางวัลเพื่อเป็นแรงกระตุ้น และบุคลากรมีความเชื่อมั่นในองค์กร ช่วยให้องค์กรเกิดความมั่นคงและผลักดันให้ความสามารถผู้บริหารจัดการกับองค์กรได้มีประสิทธิภาพ และมุมมองด้านกระบวนการภายใน การที่องค์กรมีการวัดผลการปฏิบัติงาน มีการเตรียมความพร้อมให้พนักงาน มีการจัดระบบที่มีประสิทธิภาพ จะทำให้การทำงานสามารถสำเร็จได้ทันเวลาและในส่วนที่ไม่มีอิทธิพลคือมุมมองด้านพนักงาน ที่ไม่มีผลอาจเป็นเพราะองค์กรในประเทศไทยขาดการสื่อสารที่ทั่วถึง เพราะส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการออกคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา โดยขาดการรับฟังความคิดเห็นของพนักงานระดับล่าง ทำให้ด้านนี้ไม่มีผล การที่การวัดผลเชิงคุณภาพมีผลต่อความสามารถของผู้ประกอบการ สอดคล้องกับงานวิจัย ชลธิชา ชูสกุลจิต (2559) ศึกษาเรื่อง การนำเทคนิคการวัดผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพไปสู่การปฏิบัติในองค์กร: กรณีศึกษาโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์นมพาสเจอร์ไรส์เป็นการศึกษาการประเมินผลการทำงาน โดยนำเอาเทคนิคการดำเนินงานเชิงคุณภาพ มาใช้ในการประเมินผล กับโรงงานผลิตภัณฑ์นม แผนกผลิตผลิตภัณฑ์นมพาสเจอร์ไรส์ ซึ่งในปัจจุบันมีการกำหนดตัวชี้วัดเพียงด้านเดียว คือ ค่าสูญเสียน้ำนมในกระบวนการผลิต และส่งผลให้องค์กรไม่สามารถมองเห็นปัญหาอื่นได้ งานวิจัยนี้จึงได้มีการนำเอาเทคนิคการวัดผลเชิงคุณภาพมาใช้ โดยกำหนดตัวชี้วัดให้ครอบคลุมทั้ง 4 มุมมอง คือ มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา แล้วประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัด และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวชี้วัด เพื่อสร้างความเชื่อมโยงของแต่ละตัวชี้วัดเป็นแผนที่ยุทธศาสตร์ งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า เมื่อนำเทคนิค BSC มาประยุกต์ใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานเป็นเวลา 1 เดือน องค์กรกรณีศึกษา สามารถประเมินผลการดำเนินงานได้ครอบคลุมทั้ง 4 มุมมองของ BSC ส่งผลให้ปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินงานถูกแสดงออกมา ซึ่งนำไปสู่การวิเคราะห์แก้ไข ทำให้คะแนนประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมสูงขึ้นจากเดิม

5.2.1.3 สมมติฐานที่ 3 อิทธิพลของปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ ด้านเครือข่ายความคิด ด้านเครือข่ายกิจกรรม และด้านสนับสนุนทุน มีต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจ ด้านเครือข่ายความคิด ด้านเครือข่ายกิจกรรม และด้านสนับสนุนทุน มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยเมื่อพิจารณารายด้านแล้ว ด้านเครือข่ายความคิด และด้านเครือข่ายสนับสนุนทุน มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามลำดับ และในส่วนของด้านเครือข่ายกิจกรรมไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร อธิบายได้ว่า ด้านเครือข่ายความคิด ที่เกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายองค์กร มีการร่วมมือกับธุรกิจอื่นเพื่อแลกเปลี่ยนด้านความคิดและมีการติดต่อกันอย่างสม่ำเสมอ หรือมีการเผยแพร่ความรู้ให้ผู้อื่น เหล่านี้จะทำให้องค์กรมีการพัฒนา และการมีเครือข่ายความคิดที่หลากหลายทำให้ผู้ประกอบการ (Start-up) มีความรู้ที่มากขึ้นเพื่อนำมาพัฒนาองค์กรต่อไป ต่อมาในด้านเครือข่ายสนับสนุนทุน ซึ่งเกี่ยวข้องกับเครือข่ายเพื่อระดมทุนในการดำเนินกิจกรรม อันจะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมในธุรกิจมีส่วนให้ธุรกิจพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เมื่อมีการประสานงานกันอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้องค์กรมีต้นทุนมากขึ้น มีผลให้ผู้ประกอบการสามารถนำทุนมาพัฒนาธุรกิจได้โดยไม่ติดขัด ส่งผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ไปในทางที่ดี การที่ปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิสิฐ เทพไกรวัล (2554) ศึกษาการพัฒนาารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า ผลการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก เมื่อมีการดำเนินการตามกระบวนการปฏิบัติงานของเครือข่าย ตั้งแต่การวิเคราะห์บริบท เพื่อทราบจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาของการดำเนินงานด้านวิชาการด้านงบประมาณ ด้านบุคคล และด้านบริหารทั่วไป แล้วสรุปรวมจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาของการดำเนินงานแต่ละด้าน เพื่อกำหนดเป้าหมายในการทำงานมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และจัดทำแผนพัฒนาร่วมกัน มีโครงการเกิดขึ้นหลายโครงการในโรงเรียนทั้ง 2 แห่ง การดำเนินงานตามโครงการเสร็จสิ้นในหนึ่งปีการศึกษาผลการประเมินโครงการพบว่า ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการบริหารงานด้านวิชาการ งบประมาณบุคคลและบริหารทั่วไป และส่งผลกระทบต่อนักเรียนตามขอบข่ายที่คาดหวังสูงกว่าปีที่ผ่านมา และในด้านที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) คือ ด้านเครือข่ายกิจกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมไม่ได้เกิดจากความร่วมมือกันทั้งองค์กร หรือการจัดกิจกรรมไม่มีผลตอบแทนกลับมา พนักงานจึงขาดแรงกระตุ้นในการร่วมกิจกรรม และไม่ได้มีผลต่อการบริหารของผู้ประกอบการ

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.3.1.1 การวัดผลเชิงคุณภาพที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ในมุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร มุมมองด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา ผู้ประกอบการจึงควรสนับสนุนในด้านเหล่านี้ ดังนี้

1) มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร ผู้ประกอบการควรดูแลในเรื่องอุปกรณ์หรือสื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอ เช่น การจัดเตรียมคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการใช้งาน การอัปเดตโปรแกรมอย่างสม่ำเสมอ หรือมีการใช้สื่อโซเชียลมีเดียให้เกิดประโยชน์ด้านการโฆษณา เป็นต้น และมีการจัดสรรต้นทุนไปยังแผนกต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

2) มุมมองด้านกระบวนการภายใน ผู้ประกอบการควรสานสัมพันธ์บุคลากรภายในองค์กร ไม่ให้เกิดความขัดแย้งภายในองค์กร ทั้งพนักงานในแผนกเดียวกันและต่างแผนก เช่น การจัดหากิจกรรมในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เป็นต้น

3) มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา ผู้ประกอบการควรปลูกฝังให้พนักงานพร้อมรับมือกับปัญหา เปลี่ยนจากการกดดันเป็นการแนะนำวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง มีการกำหนดทิศทางการทำงานให้ชัดเจนและผู้ประกอบการควรมีส่วนร่วมในกระบวนการทำงานของพนักงาน เช่น การเปิดรับข้อเสนอแนะจากพนักงานเป็นช่องรับความคิดเห็น มีการอบรมพนักงานเกี่ยวกับกระบวนการทำงานอย่างเป็นระยะ เป็นต้น

5.3.1.2 ปัจจัยด้านเครือข่ายของธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านเครือข่ายความคิดและด้านเครือข่ายสนับสนุนทุน ผู้ประกอบการจึงควรสนับสนุนในด้านเหล่านี้ ดังนี้

1) ด้านเครือข่ายความคิด ผู้ประกอบการควรเข้าร่วมกับเครือข่ายที่มีการดำเนินธุรกิจเอื้อต่อกัน หรือการร่วมมือกับธุรกิจคู่แข่ง เช่น การจัดกิจกรรมร่วมกันกับองค์กรในเครือ หรือการทำสัญญาแลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยี เพื่อประโยชน์ของทั้งสองฝ่าย เป็นต้น

2) ด้านเครือข่ายสนับสนุนทุน ผู้ประกอบการควรสร้างความมั่นคงให้กับองค์กรและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร เพื่อให้บริษัทหรือองค์กรอื่น ๆ เชื่อมมั่นและพร้อมที่จะร่วมระดมทุนไปกับธุรกิจ

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

5.3.2.1 ควรมีการการศึกษาปัจจัยด้านความสำเร็จ และเครือข่ายความร่วมมือต่อความสามารถของผู้ประกอบการในธุรกิจระดับอื่น หรือมีการแยกประเภทธุรกิจ เช่น ธุรกิจอาหาร

ธุรกิจท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนั้นยังสามารถศึกษาความแตกต่างของปัจจัยด้านความสำเร็จระหว่างธุรกิจต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน

5.3.1.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจค้นพบปัจจัยที่สามารถพัฒนาความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ (Start-up) ในเขตกรุงเทพมหานครได้

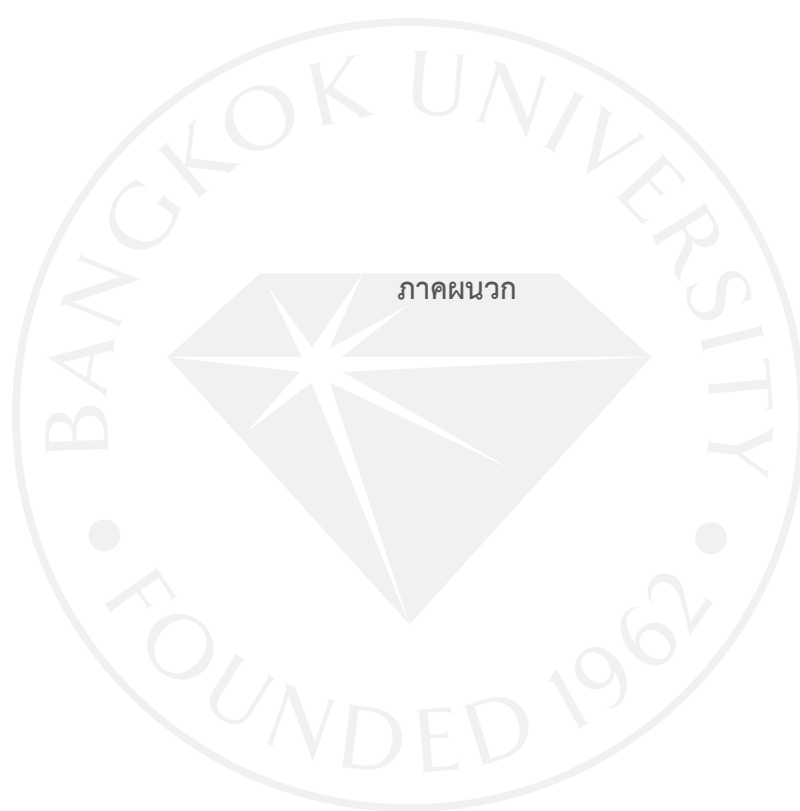

บรรณานุกรม

- กฤติน ชลิตาภรณ์. (2557). การศึกษาปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล ความเครียดและแรงจูงใจในการทำงานที่มีต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน Technology Association จำกัด. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กิติมา หงส์ศิริกาญจน์. (2562). การศึกษาภาวะผู้นำธุรกิจสตาร์ทอัพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสยาม.
- ไขข้อสงสัย Startup การคิด Valuation นั้นเขาทำกันอย่างไร โดยผู้ชำนาญจาก Invent. (2558). สืบค้นจาก <https://techsauce.co/tech-and-biz/how-startup-valuation-work-by-invent>.
- งามเนตร จริ่งสูงเนิน. (2538). องค์กรชุมชนเครือข่ายเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำ: กรณีศึกษาองค์กรชุมชนเครือข่ายลุ่มน้ำแม่ราก-แม่เลา ตำบลป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชลธิชา ชูสกุลจิต. (2559). การนำเทคนิคการวัดผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพไปสู่การปฏิบัติในองค์กร: กรณีศึกษาโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์นมพาสเจอร์ไรส์. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชัยญญาภัค หล้าแหล่ง, เชษฐ์ ใจเพชร และวิชชุตา เอื้ออารี. (2561). การสร้างเครือข่ายทางธุรกิจกับความได้เปรียบทางการแข่งขันของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดชุมพร. วารสาร Veridian E-Journal Silpakorn University, 11(2), 3447-3464.
- ณัฐภูมิ วิเศษ. (2552). คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา สาขาการเป็นผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ณฤทธิ์ วรพงษ์ดี. (2561). Set your start up business guide รู้จักธุรกิจสตาร์ทอัพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ณรงค์ศักดิ์ บุญยมาลิก. (2536). อิทธิพลของสถานการณ์ระดับคนและจิตลักษณะ ที่มีต่อการเข้าร่วมส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- दनัย เทียนพุ่ม. (2532). 110 ไอเดียจาก 80 ยอดนักบริหารชั้นนำของเมืองไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- นพพร แพทย์รัตน์. (2561). การวัดผลเชิงคุณภาพกับการประเมินขีดความสามารถของบรรษัทภิบาลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ. วารสารวิจัย มสท, 14(1), 1-12.
- นฤมล กิจไพศาลรัตน. (2550). การประยุกต์ใช้การวัดผลเชิงคุณภาพในการบริหารจัดการงานห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์, รังสรรค์ สิงห์เลิศ และสมสงวน ปัสสาโก. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 4(2), 103-111.
- บรรพต วีระชัย. (2542). *รัฐศาสตร์ทั่วไป*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประมะ สตะเวทิน. (2539). *การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ปรีชา ทิวะหุด และสุพัชรา มั่นพลศรี. (2536). *การบริหารการเติบโตของธุรกิจขนาดย่อม*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราเพื่อธุรกิจขนาดย่อม FAMD.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2546). *กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา*. กรุงเทพฯ: โครงการเสริมสร้างความรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข.
- ผุสดี รุมาคม. (2544). *การบริหารธุรกิจขนาดย่อม* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: พิสิทธ์เซน เตอร์.
- พนารัช ปรีดาภรณ์ และสุภาวดี เหล่าฤทธิรัตน์. (2561). *การสร้างเครือข่ายธุรกิจที่มีศักยภาพ: กรณีศึกษาเครือข่ายเครื่องนุ่งห่มและเสื้อผ้าใน ต่างประเทศ*. สืบค้นจาก https://www.tci-thaijo.org/index.php/CRMA_HUSO/article/download/154542/112436/.
- พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. (2529). *เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสารมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พิสิฐ เทพไกรวัล. (2554). *การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัด การศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- วีระพล ทองมา, วินิตรา ลีละพัฒนา และรดาพร ทองมา. (2557). *เครือข่ายความร่วมมือการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อการจัดการท่องเที่ยวตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และวีโรจน์ เจษฎาลักษณ์. (2558). *คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม*. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 8(2), 967-988.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2539). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- สมพันธ์ เตชะอธิก, ปรีชา อุตระกุล และชื่น ศรีสวัสดิ์. (2537). *ศักยภาพและเครือข่ายผู้นำท้องถิ่น: คู่มือและทิศทางการพัฒนาผู้นำชาวบ้านเพื่อแก้ปัญหาในชนบท* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- สหัสส์ อภินิหาร, นิสาวรรณ ทองมี, อมรรรัตน์ อัยแจ่ม, กาญจน เย็นสรง, วิไล พงษ์เฉลิม, สมฤทัย ศรีอินันต์ และคณะ. (ม.ป.ป.). *แนวทางการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจท่องเที่ยวของตลาดน้ำ*
ลำพญา: การวิจัย ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. สืบค้นจาก
<http://dept.npru.ac.th/msc/data/files/research5502.pdf>.
- สุชาติ ไตรภพสกุล. (2559). *แนวโน้มธุรกิจ Startup 2559*. สืบค้นจาก
<https://www.maruey.com/article/contentinjournal/584>.
- สุพนตร แสนเสนา, ธิดาทิพย์ บุตรแสง, และกุลยา พัฒนากุล. (2560). *ปัจจัยแห่งความสำเร็จของ*
ธุรกิจ Startup. สืบค้นจาก [http://sc2.kku.ac.th/stat/statweb/images/](http://sc2.kku.ac.th/stat/statweb/images/Eventpic/60/Seminar/01_1_Startup.pdf)
[Eventpic/60/Seminar/01_1_Startup.pdf](http://sc2.kku.ac.th/stat/statweb/images/Eventpic/60/Seminar/01_1_Startup.pdf).
- อายุส ยิวรี. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเริ่มต้นทำธุรกิจแบบ (Start-up)*. การค้นคว้า
 อีสรระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุมาพร บุญทอง. (2560). *การศึกษาปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล ปัจจัยกระบวนการความรู้ความ
 เข้าใจ และปัจจัยกระบวนการทำงาน ที่มีผลต่อความพร้อมของนักบัญชีไทยเพื่อการรองรับ
 เศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy): กรณีศึกษานักบัญชีไทยในองค์กรธุรกิจ เขต
 กรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอีสรระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- Graham, P. (2012). *Startup = Groeth*. Retrieved from <http://www.paulgraham.com/growth.html>.
- Grant, M. (2019). *Startup*. Retrieved from
<https://www.investopedia.com/terms/s/startup.asp>.
- Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1996). *The balanced scorecard: Translating strategies into action*. Boston: Harvard Business School.
- Kuratko, D. F., & Hodgetts, R. M. (1998). *Entrepreneurship: A contemporary approach* (4th ed.). Fort Worth: Dryden.
- Mitchell, T. R. (1987). *People in organization: An introduction to organizational behavior* (3rd ed.). Singapore: McGraw-Hill.
- Oxford University. (1998). *Oxford English dictionary* (2nd ed.). Oxford: Clarendon.
- Starkey, P. (1997). *Networking for development*. London: The International Forum for Rural Transport and Development.

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการปัจจัยแห่งความสำเร็จและเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการรายใหม่ Start up ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคล การวัดผลเชิงคุณภาพและเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการรายใหม่ Start-up ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทางผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการที่เข้าร่วมงาน SME One Fest 2018 จัดขึ้นที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ผู้ตอบแบบสอบถามในการให้ข้อมูลที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โดยที่ข้อมูลทั้งหมดของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ และใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเครือข่ายของธุรกิจ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ Start-up

ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. 20-30 ปี

2. 31-40 ปี

3. 41-50 ปี

4. มากกว่า 50 ปีขึ้นไป

5. อื่น ๆ ระบุ.....

3. สถานภาพ

1. โสด 2. สมรส 3. หย่าร้าง/หม้าย

4. วุฒิการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี
 3. ปริญญาโทหรือสูงกว่า 4. อื่น ๆ ระบุ.....

5. ประสบการณ์ทำงาน

1. น้อยกว่า 1 ปี 2. 1-5 ปี
 3. 6-10 ปี 4. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

6. รายได้

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท
 2. 40,001-70,000 บาท
 3. 70,001-100,000 บาท
 4. มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการวัดผลเชิงคุณภาพ

คำชี้แจง ปัจจัยการวัดผลเชิงคุณภาพ ส่งผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทยมากน้อยเพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง โดยเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

การวัดผลเชิงคุณภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มาก ที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
1. มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร					
1.1 ท่านคิดว่าองค์กรของท่านมีอุปกรณ์ และสื่อที่ทันสมัย					
1.2 อุปกรณ์และสื่อที่เพียงพอส่งผลให้ ท่านทำงานได้ตรงตามเป้าหมาย					
1.3 ท่านคิดว่าท่านรับผิดชอบงานที่ตรง กับความต้องการของท่านแล้ว					

การวัดผลเชิงคุณภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
1.4 องค์กรของท่านมีงบประมาณเพียงพอ กับแผนงาน					
1.5 องค์กรของท่านมีการจัดสรรต้นทุนที่ดี เมื่อเทียบกับผลของการดำเนินงาน					
2. มุมมองด้านพนักงาน					
2.1 ท่านรู้สึกเต็มใจที่จะช่วยเหลือเพื่อน ร่วมงาน					
2.2 ท่านรู้สึกเป็นอิสระในการแสดง ความคิดเห็น					
2.3 ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้าของทีมอย่างเปิดเผยและ ชัดเจน					
2.4 ท่านกล้าแสดงออกที่จะแสดง ความคิดเห็นที่ขัดแย้งขณะทำงานร่วมกัน					
2.5 หัวหน้าทีมเปิดโอกาสให้ทุกคนได้ ร่วมกันตัดสินใจแก้ปัญหา					
3. มุมมองด้านกระบวนการภายใน					
3.1 องค์กรของท่านมีการวัดผลในเรื่อง ของกระบวนการทำงาน					
3.2 องค์กรมีการเตรียมความพร้อมให้ พนักงาน ให้พร้อมทำงาน					
3.3 องค์กรของท่านประสบความสำเร็จ ในการใช้อุปกรณ์จำเป็นในการทำงาน					
3.4 องค์กรของท่านประสบความสำเร็จ ในการสร้างระบบการทำงานที่มี ประสิทธิภาพ					

การวัดผลเชิงคุณภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
3.5 ท่านสามารถทำงานได้ลุล่วงตรงตาม เวลา					
4. มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา					
4.1 องค์กรมีการจัดอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ ให้กับท่านและพนักงานอื่น ๆ					
4.2 ท่านพึงพอใจกับสภาพแวดล้อมในการ ทำงาน					
4.3 องค์กรมีการให้รางวัลกับพนักงานที่ ทำงานดี เพื่อเพิ่มแรงกระตุ้นในการทำงาน					
4.4 องค์กรมีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มา พัฒนาองค์กรเสมอ ๆ					
4.5 องค์กรของท่านมีความมั่นคงและจะ พัฒนาขึ้นไปอีก					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเครือข่ายของธุรกิจ

คำชี้แจง เครือข่ายของธุรกิจส่งผลต่อความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทยอย่างน้อยเพียงใด
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง โดยเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

เครือข่ายของธุรกิจ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
1. เครือข่ายความคิด					
1.1 ท่านมีการสร้างเครือข่ายองค์กร เช่น มีการร่วมมือกับธุรกิจที่คล้ายคลึงกัน					

เครือข่ายของธุรกิจ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
1.2 ธุรกิจของท่านมีการประสานงานและ เผยแพร่ด้านความรู้ให้กับผู้อื่น					
1.3 เครือข่ายการแลกเปลี่ยนความคิดของ ท่านทำให้ธุรกิจเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น					
1.4 ท่านมีการประสานงานกับองค์กรที่ เป็นเครือข่ายความคิดของท่านอยู่เสมอ					
2. เครือข่ายกิจกรรม					
2.1 ท่านมีการสร้างเครือข่ายที่มีการ ร่วมมือกันทำกิจกรรมต่าง ๆ					
2.2 ท่านมีการจัดกิจกรรมเพื่อระดมความ ร่วมมือ เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					
2.3 เครือข่ายที่มีการร่วมมือด้านกิจกรรม ช่วยนำพาธุรกิจไปสู่ความสำเร็จ					
2.4 ท่านมีการประสานงานกับองค์กรที่ เป็นเครือข่ายกิจกรรมของท่านอยู่เสมอ					
3. เครือข่ายสนับสนุนทุน					
3.1 ท่านมีการสร้างเครือข่ายเพื่อระดมทุน ในการดำเนินกิจการ					
3.2 ธุรกิจมีการระดมทุนจากสมาชิกใน เครือข่าย เพื่อการดำเนินกิจกรรมในธุรกิจ					
3.3 เครือข่ายที่สร้างขึ้นเพื่อระดมทุน มี ส่วนให้ธุรกิจพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว					
3.4 ท่านมีการประสานงานกับองค์กรที่ เป็นเครือข่ายสนับสนุนของท่านอยู่เสมอ					

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ Start up
 คำชี้แจง ระดับความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ Start up มีมากน้อยเพียงใด โปรด
 ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง โดยเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ความสามารถทางธุรกิจ ของผู้ประกอบการรายใหม่ Start up	ระดับความสามารถ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การจัดการด้านงบประมาณและทรัพยากรที่ดีทำให้ท่านสามารถควบคุมธุรกิจได้ง่ายขึ้น					
2. การมีทีมงานที่มีคุณภาพช่วยให้การทำงานในองค์กรของท่านมีประสิทธิภาพ					
3. เมื่อบุคลากรในองค์กรให้ความร่วมมือส่งผลให้การทำงานมีความลื่นไหล					
4. พนักงานของท่านมีความไว้วางใจซึ่งกันและกันทำให้เจ้าของกิจการเกิดความสะดวก					
5. เครือข่ายความคิดทำให้ธุรกิจสร้างเทคนิค และความรู้ต่าง ๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น					
6. เครือข่ายด้านกิจกรรมช่วยนำพาธุรกิจไปสู่ความสำเร็จ					
7. เครือข่ายสนับสนุนเพื่อระดมทุน มีส่วนให้ธุรกิจพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว					

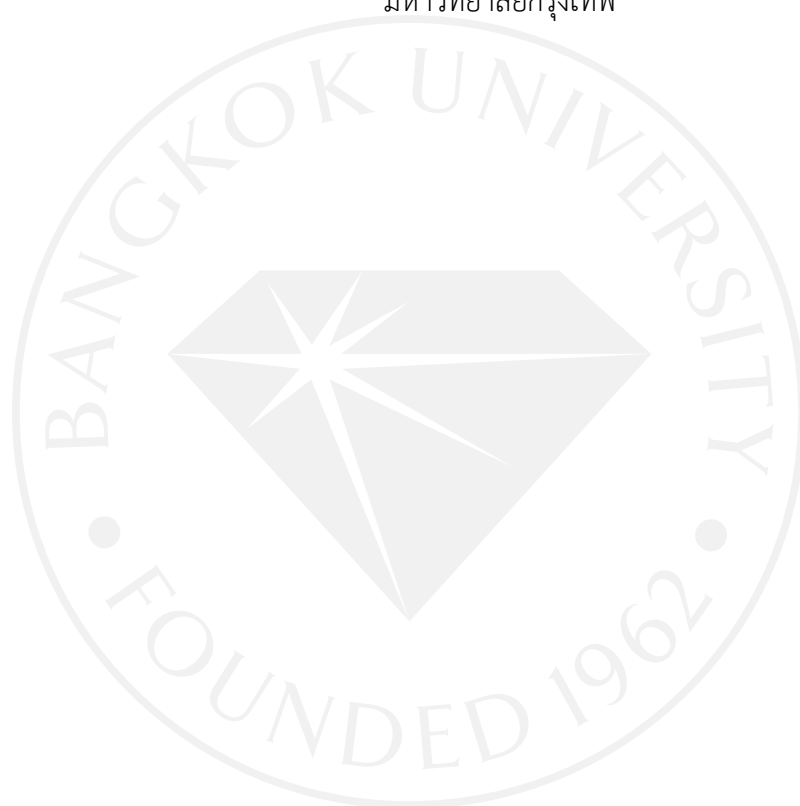
ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการทุกท่านในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้เขียน**ชื่อ-นามสกุล**

นายวีรภัทร นรเศรษฐ์กุล

อีเมล

veerapat.nora@bumail.net

ประวัติการศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ เอกโฆษณาเชิงกลยุทธ์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 25 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) อยู่บ้านเลขที่ 204

ซอย สุขุมวิท 77 ถนน อ่อนนุช ตำบล/แขวง พระโขนงเหนือ

อำเภอ/เขต อโศก จังหวัด กรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10260

เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7590203506

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา

คณะ บริหารธุรกิจ ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานวิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์หัวข้อ

การศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการ กรณีผลวิจัยคุณภาพ และเครือข่ายของธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถ

ทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย : กรณีศึกษาผู้ประกอบการรุ่นใหม่ (start-up) ในเขตกรุงเทพมหานคร

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ต่อไปนี้เรียกว่า “วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีกำหนดระยะเวลาในการนำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนา งาน ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(อาจารย์ อัญชิภา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและพื้นที่การเรียนรู้

ลงชื่อ.....พยาน
(ดร.สุชาติา เจริญพันธุ์ศิริกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษมสันต์ พิพัฒน์ศิริศักดิ์)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร